

La Evangelio de la Regno de Dio

Ĝi ESTAS la solvo!

Ĉu vi komprenas, ke Jesuo diris, ke la fino ne povas veni antaŭ ol la Regno de Dio estos predikata al la mondo kiel atesto?

“La lupo ankaŭ loĝos kun la ŝafido ... Ili ne vundos nek detruos en ĉia Mia sankta monto, Ĉar la tero pleniĝos de la scio pri la Eternulo, Kiel la akvoj kovras la maron.” (Jesaja 11:6,9)

De

Bob Thiel, Ph.D.

La Evangelio de la Regno de Dio

Ĝi ESTAS la solvo!

De Bob Thiel, Ph.D.

Copyright ©2016/2017/2018/2019/2022/2025/2026 by Nazarene Books.
Edition 3.0. Booklet produced for the *Continuing* Church of God and
Successors, a corporation sole. P.O. Box 109, Grover Beach, California,
93483, U.S.A. ISBN: 978-1-63660-113-7.

Kial la homaro ne povas solvi siajn problemojn?

**Ĉu vi scias, ke la unua kaj la lasta aferoj, pri kiuj la Biblio montras, ke
Jesuo predikis, koncernis la evangelion de la Regno de Dio?**

**Ĉu vi scias, ke la Regno de Dio estis la emfazo de la apostoloj kaj de tiuj
unuaj, kiuj sekvis ilin?**

**Ĉu la Regno de Dio estas la persono de Jesuo? Ĉu la Regno de Dio estas
Jesuo vivanta Sian vivon en ni nun? Ĉu la Regno de Dio estas iu speco de
estonta reala regno? Ĉu vi kredos tion, kion la Biblio instruas?**

**Kio estas regno? Kio precize estas la Regno de Dio? Kion instruas la
Biblio? Kion instruis la frua kristana eklezio?**

**Ĉu vi komprenas, ke la fino ne povas veni, ĝis la Regno de Dio estos
predikata al la mondo kiel atesto?**

*La foto sur la antaŭa kovrilo montras ŝafidon kuŝantan kune kun lupo, kiel
kunmetita de Burdine Printing and Graphics. La foto sur la malantaŭa kovrilo estas
parto de la originala konstruaĵo de la Eklezio de Dio en Jerusalemo, prenita en 2013
de Dr. Bob Thiel.*

ENHAVO

1. Ĉu la homaro havas la solvojn?	p. 4
2. Kiun evangelion predikis Jesuo?	p. 9
3. Ĉu la Regno de Dio estis konata en la Malnova Testamento?	p. 19
4. Ĉu la apostoloj instruis la evangelion de la Regno?	p. 25
5. Fontoj ekster la Nova Testamento instruis la Regnon de Dio.	p. 34
6. Greko-romiaj eklezioj instruas, ke la Regno gravas, sed...	p. 53
7. Kial la Regno de Dio?	p. 60
<i>Kontaktinformoj</i>	p. 67

Noto: Ĉi tiu libro estas traduko el la angla versio per artefarita inteligenteco, pro kio kelkaj esprimoj eble ne tute reflektas la originalon, sed la espero estas, ke ili estas proksimaj. La angla versio estas senpage havebla interrete ĉe www.ccog.org.

1. Ĉu la homaro havas la solvojn?

La mondo alfrontas multajn problemojn.

Multaj homoj malsatas. Multaj homoj estas subpremataj. Multaj homoj alfrontas malriĉecon. Multaj nacioj estas en grava ŝuldo. Infanoj, inkluzive de nenaskitaj, alfrontas misuzon. Medikamentorezistaj malsanoj zorgigas multajn kuracistojn. Gravaj industriaj urboj havas aeron tro poluitan por esti sana. Diversaj politikistoj minacas per milito. Teroristaj atakoj daŭre okazas.

Ĉu la mondaj gvidantoj povas solvi la problemojn, kiujn alfrontas la homaro?

Multaj pensas, ke jes.

Nova Universala Agendo

La 25-an de septembro 2015, post ŝlosila parolado de la papo Francisko de la Vatikano, la 193 nacioj de la Unuiĝintaj Nacioj (UN) voĉdonis efektiviĝi la “17 Celojn de Daŭrigebla Evoluo”, kion foje oni nomis la *Nova Universala Agendo*. Jen la 17 celoj de UN:

Celo 1. Fini malriĉecon en ĉiuj ĝiaj formoj ĉie

Celo 2. Fini malsaton, atingi nutraĵsekrecon kaj plibonigitan nutraron, kaj antaŭenigi daŭrigeblan agrikulturon

Celo 3. Certigi sanajn vivojn kaj antaŭenigi bonfarton por ĉiuj en ĉiuj aĝoj

Celo 4. Certigi inkluzivan kaj egalrajtan kvalitan edukadon kaj antaŭenigi lernadajn ŝancojn dum la tuta vivo por ĉiuj

Celo 5. Atingi seksan egalecon kaj povigi ĉiujn virinojn kaj knabinojn

Celo 6. Certigi haveblecon kaj daŭrigeblan administradon de akvo kaj de sanitaraj instalaĵoj por ĉiuj

Celo 7. Certigi aliron al taŭga, fidinda, daŭrigebla kaj moderna energio por ĉiuj

Celo 8. Antaŭenigi daŭran, inkluzivan kaj daŭrigeblan ekonomian kreskon, plenan kaj produktivan dungadon kaj decan laboron por ĉiuj

Celo 9. Konstrui elastikan infrastrukturon, antaŭenigi inkluzivan kaj daŭrigeblan industriigon kaj instigi novigadon

Celo 10. Malpligrandigi malegalecon ene de landoj kaj inter landoj

Celo 11. Fari urbojn kaj homajn loĝejojn inkluzivaj, sekuraj, elastikaj kaj daŭrigeblaj

Celo 12. Certigi daŭrigeblajn konsumajn kaj produktadajn modelojn

Celo 13. Preni urgajn agojn por batali kontraŭ klimata ŝanĝo kaj ĝiaj efikoj

Celo 14. Konservi kaj daŭrigeble uzi la oceanojn, marojn kaj marajn rimedojn por daŭrigebla evoluo

Celo 15. Protekti, restarigi kaj antaŭenigi daŭrigeblan uzon de surteraj ekosistemoj, daŭrigeble administri arbarojn, batali kontraŭ dezertiĝo, kaj halti kaj inversigi teran degradon kaj halti perdon de biodiverseco

Celo 16. Antaŭenigi pacajn kaj inkluzivajn societojn por daŭrigebla evoluo, provizi aliron al justeco por ĉiuj kaj konstrui efikajn, respondecajn kaj inkluzivajn instituciojn ĉe ĉiuj niveloj

Celo 17. Plifortigi la rimedojn por efektivigo kaj revigligi la tutmondan partnerecon por daŭrigebla evoluo

Ĉi tiu agendo laŭplane devas esti tute efektivigita antaŭ 2030 kaj ankaŭ nomiĝas la *Agendo 2030 por Daŭrigebla Evoluo*. Ĝi celas solvi la malsanojn, kiuj alfrontas la homaron, per reguligo, eduko, kaj internacia kaj interreligia kunlaboro. Dum multaj el ĝiaj celoj estas bonaj, kelkaj el ĝiaj metodoj kaj

celoj estas malbonaj (vidu Genezo 3:5). Ĉi tiu agendo ankaŭ estis kongrua kun la encikliko *Laudato Si* de la forpasinta Papo Francisko. Papo Leono la 14-a ankaŭ faris deklarojn en subteno de ĉi tiu agendo 2030.

La “Nova Universala Agendo” povus esti nomata la “Nova Katolika Agendo”, ĉar la vorto “katolika” signifas “universala”. Papo Francisko nomis la adopton de ĉi tiu agendo “grava signo de espero”.

Kiel daŭrigo de la interkonsento de UN, okazis kunveno en Parizo en decembro 2015 (oficiale titolita la *21-a Konferenco de la Partioj al la Kadra Konvencio de UN* pri Klimata Ŝanĝo). Papo Francisko ankaŭ laŭdis tiun internacian interkonsenton kaj konsilis la naciojn “zorge sekvi la vojon antaŭen, kun ĉiam kreskanta senso de solidareco”.

Preskaŭ ĉiuj nacioj de la mondo konsentis al la Parizaj interkonsentoj, kiuj havis specifajn mediajn celojn kaj financajn engaĝiĝojn. (Tiam la usona prezidento Barack Obama subskribis dokumenton por engaĝi Usonon al tio en 2016, sed en 2017 la usona prezidento Donald Trump deklaris, ke Usono NE akceptos la konsentitajn Parizajn interkonsentojn, kaj retiris Usonon. Tio kaŭzis internacian indignon kaj helpis izoli Usonon de Eŭropo kaj multaj aliaj partoj de la mondo.) Papo Francisko deklaris, ke la homaro “pereos”, se ĝi ne faros liajn ŝanĝojn rilate al la klimato.

Dum neniu volas spiri poluitan aeron, malsati, esti malriĉa, esti endanĝerigita, ktp., ĉu homaj klopodoj atingi la celojn de la Agendo 2030 de UN kaj/aŭ la Parizaj interkonsentoj solvos la problemojn, kiujn alfrontas la homaro?

La Rezultoj de la Unuiĝintaj Nacioj

La Unuiĝintaj Nacioj estis fondita kaj establita la 24-an de oktobro 1945, post la Dua Mondmilito, por malhelpi alian similan konflikton kaj provi antaŭenigi pacon en la mondo. Dum ĝia fondiĝo, UN havis 51 membroŝtatojn; nun estas 193.

Estis centoj, se ne miloj, da konfliktoj ĉirkaŭ la mondo post kiam la Unuiĝintaj Nacioj formiĝis, sed ni ankoraŭ ne havis tion, kion oni povus priskribi kiel la trian Mondmiliton.

Iuj kredas, ke internacia kunlaboro, kiel tiu, kiun la Unuiĝintaj Nacioj asertas antaŭenigi, kombinita kun la speco de interreligia kaj ekumena agendo, kiun Papo Leono la 14-a kaj multaj aliaj religiaj gvidantoj provas antaŭenigi, alportos pacon kaj prosperon.

Tamen, la rezultoj de UN en tio ne estis bonaj. Krom la multnombraj armitaj konfliktoj post la fondiĝo de UN, multaj milionoj estas malsataj, rifuĝintoj, kaj/aŭ dezesperige malriĉaj.

Antaŭ jardekoj, la Unuiĝintaj Nacioj komencis efektivigi siajn *Jarmilajn Evolucelojn*. Ĝi havis ok “evolucelojn”, sed tio ne sukcesis, eĉ laŭ UN mem. Do, en 2015, estis adoptitaj ĝiaj tiel nomataj “17 Daŭrigeblaj Evoluceloj”. Kelkaj estas optimismaj. Kelkaj konsideras ĝin utopia fantazio.

Kio koncernas utopion, la 6-an de majo 2016 la tiama Papo Francisko diris, ke li sonĝis pri humana eŭropa utopio, kiun lia eklezio povus helpi al tiu kontinento atingi. Tamen, la sonĝo de tiu papo montriĝos kiel koŝmaro (vidu Apokalipso 18).

Eble estos iom da kunlaboro kaj sukceso, sed ...

La *Merriam-Webster-Vortaro* difinas utopion kiel “imagan lokon, en kiu la registaro, la leĝoj kaj la sociaj kondiĉoj estas perfektaj.” La Biblio instruas, ke la homaro ne povas solvi siajn problemojn per si mem:

²³ Ho Eternulo, mi scias, ke la vojo de homo ne estas en li mem; ne estas en homo, kiu iras, direkti siajn proprajn paŝojn. (Jeremia 10:23, NKJV tra la tuto, krom kie alie indikite)

La Biblio instruas, ke internacia kunlaboro fiaskos:

¹⁶ Pereo kaj mizero estas en iliaj vojoj; ¹⁷ Kaj la vojon de paco ili ne konis. ¹⁸ Timo al Dio ne estas antaŭ iliaj okuloj. (Romanoj 3:16-18)

Tamen multaj homoj laboras por sia vidpunkto pri utopia socio kaj foje eĉ provas impliki religion. Sed preskaŭ neniu volas sekvi la vojojn de la unu vera Dio. Ne temas pri tio, ke tute ne estos progreso al la celoj de UN aŭ de la Vatikano. Estos kelkaj (kaj multaj el la celoj estas bonaj), same kiel kelkaj malsukcesoj.

Fakte, kaj verŝajne post masiva konflikto, speco de internacia packonvenio estos konsentita kaj konfirmita (Daniel 9:27). Kiam tio okazos, multaj false emos kredi, ke la homaro alportos pli pacan kaj utopian socion.

Multaj estos kaptitaj de tia internacia “utopia progreso” (vidu Ezekiel 13:10), same kiel de diversaj signoj kaj mirakloj (2 Tesalonikanoj 2:9-12). Sed la Biblio diras, ke tia paco ne daŭros (Daniel 9:27; 11:31-44), malgraŭ tio, kion gvidantoj eble asertos (1 Tesalonikanoj 5:3; Jesaja 59:8).

La ideo, ke krom Jesuo (vidu Johano 15:5; Mateo 24:21-22), la homaro povas alporti utopion en ĉi tiu “nuna malbona epoko”, estas falsa evangelio (Galatoj 1:3-10).

Se la homaro sola tute ne kapablas efektive alporti utopion, ĉu ia speco de utopio estas ebla?

Jes.

La Regno de Dio faros ĉi tiun planedon, kaj poste la tutan eternecon, fantastike pli bona.

2. Kiun evangelion predikis Jesuo?

La Biblio instruas, ke utopia socio, nomata la Regno de Dio, anstataŭigos la homajn registarojn (Daniel 2:44; Apokalipso 11:15; 19:1-21).

Kiam Jesuo komencis sian publikan ministerion, Li komencis predikante la ***evangelion de la Regno de Dio***. Jen kion raportis Marko:

¹⁴ Post kiam Johano estis enkarcerigita, Jesuo venis en Galileon, predikante la evangelion de la regno de Dio, ¹⁵ kaj dirante: “La tempo plenumiĝis, kaj la regno de Dio alproksimiĝis. Pentu, kaj kreu la evangelion.” (Marko 1:14-15)

La vorto “evangelio” venas el la greka vorto transskribita kiel *euangelion*, kaj signifas “bonan mesaĝon” aŭ “bonan novaĵon”. En la Nova Testamento, la angla vorto “kingdom” (regno), rilata al la regno de Dio, estas menciita ĉirkaŭ 149 fojojn en la NKJV kaj 151 en la *Douay-Rheims-Biblio*. Ĝi venas el la greka vorto transskribita kiel *basileia*, kiu signifas la regadon aŭ la regnon de reĝeco.

Homaj regnoj, same kiel la regno de Dio, havas reĝon (Apokalipso 17:14), ili kovras geografian areon (Apokalipso 11:15), ili havas regulojn (Jesaja 2:3-4; 30:9), kaj ili havas regatojn (Luko 13:29).

Jen la unua publika instruo de Jesuo, kiun notis Mateo:

²³ Kaj Jesuo iris tra la tuta Galileo, instruante en iliaj sinagogoj, predikante la evangelion de la regno, (Mateo 4:23)

Mateo ankaŭ notas:

³⁵ Tiam Jesuo iris tra ĉiuj urboj kaj vilaĝoj, instruante en iliaj sinagogoj, predikante la evangelion de la regno, (Mateo 9:35)

La Nova Testamento montras, ke Jesuo regos eterne:

³³ Kaj Li regos super la domo de Jakob eterne, kaj de Lia regno ne estos fino. (Luko 1:33)

Luko notas, ke la celo, pro kiu Jesuo estis sendita, estis prediki la Regnon de Dio. Notu, kion Jesuo instruis:

⁴³ Li diris al ili: “Mi devas prediki la regnon de Dio ankaŭ al la aliaj urboj, ĉar por tio mi estis sendita.” (Luko 4:43)

Ĉu vi iam aŭdis tion predikata? Ĉu vi iam komprenis, ke la celo, pro kiu Jesuo estis sendita, estis prediki la Regnon de Dio?

Luko ankaŭ notas, ke Jesuo efektive iris kaj predikis la Regnon de Dio:

¹⁰ Kaj la apostoloj, kiam ili revenis, rakontis al Li ĉion, kion ili faris. Tiam Li prenis ilin kaj retiriĝis private al dezerta loko apartenanta al la urbo nomata Bet-Saida. ¹¹ Sed kiam la homamasoj sciis tion, ili sekvis Lin; kaj Li akceptis ilin kaj parolis al ili pri la regno de Dio. (Luko 9:10-11)

Jesuo instruis, ke la Regno de Dio devus esti la plej alta prioritato por tiuj, kiuj sekvus Lin:

³³ Sed serĉu unue la regnon de Dio kaj Lian justecon, (Mateo 6:33)

³¹ Sed serĉu la regnon de Dio, kaj ĉio ĉi estos aldonita al vi. ³² Ne timu, ho malgranda ŝafaro, ĉar estas la bona plaĉo de via Patro doni al vi la regnon. (Luko 12:31-32)

Kristanoj devas SERĈI UNUE la Regnon de Dio. Ili faras tion farante ĝin sia plej alta prioritato, vivante tiel, kiel Kristo volas, ke ili vivu, kaj atendante Lian revenon kaj Lian regnon. Tamen plimulto de tiuj, kiuj konfesas Kriston, ne nur ne serĉas unue la Regnon de Dio, ili eĉ ne scias, kio ĝi estas. Multaj ankaŭ malvere kredas, ke engaĝiĝo en mondan politikon estas tio, kion Dio atendas de kristanoj. Ne komprenante la regnon de Dio, ili ne

vivas nun, kiel ili devus, nek komprenas, kial la homaro estas tiel difektita.

Notu ankaŭ, ke la regno estos donita al malgranda ŝafaro (vidu Romanoj 11:5). Necesas humileco por esti preta fariĝi parto de la vera malgranda ŝafaro.

La Regno de Dio ankoraŭ ne estas establita sur la Tero

Jesuo instruis, ke Liaj sekvantoj devus preĝi, ke la regno venu, kaj tial ili ankoraŭ ne posedas ĝin:

⁹ Patro nia, kiu estas en la ĉielo, sanktigata estu Via nomo. 10 Venu Via regno. Estu farata Via volo (Mateo 6:9-10)

Jesuo sendis Siajn disĉiplojn por predikado de la Regno de Dio:

¹ Tiam Li kunvokis Siajn dek du disĉiplojn kaj donis al ili potencon kaj aŭtoritaton super ĉiuj demonoj, kaj resanigi malsanojn. ² Li sendis ilin predikadi la regnon de Dio. (Luko 9:1-2)

Jesuo instruis, ke Lia ĉeesto sole ne estis la regno, ĉar la regno tiam ne estis establita sur la Tero; tial Li tiam ne elpelis demonojn en Sia nomo:

²⁸ Sed se mi elpelas demonojn per la Spirito de Dio, certe la regno de Dio venis sur vin. (Mateo 12:28)

La vera regno estas en la estonteco—ne nun, kiel montras Marko:

⁴⁷ Kaj se via okulo kaŭzas al vi pekon, elŝiru ĝin. Pli bone estas por vi eniri la regnon de Dio kun unu okulo, ol havi du okulojn kaj esti ĵetita ... (Marko 9:47)

²³ Jesuo ekrigardis ĉirkaŭe kaj diris al Siaj disĉiploj: “Kiel malfacile estas por tiuj, kiuj havas riĉaĵojn, eniri la regnon de Dio!” ²⁴ Kaj la disĉiploj miriĝis pro Liaj vortoj. Sed Jesuo denove respondis kaj diris al ili: “Infanoj, kiel malfacile estas por tiuj, kiuj fidas je riĉaĵoj, eniri la regnon de Dio! ²⁵ Pli facile estas kamelo trapasi la trueton de kudrilo ol riĉulo eniri la regnon de Dio.” (Marko 10:23-25)

²⁵ Vere, mi diras al vi, ke mi jam ne trinkos el la frukto de la vinberujo ĝis tiu tago, kiam mi trinkos ĝin nove en la regno de Dio.” (Marko 14:25)

⁴³ Jozefo de Arimateo, eminenta konsilano, kiu mem atendis la regnon de Dio, venis kaj kuraĝiĝis ... (Marko 15:43)

Jesuo instruis, ke la regno ne nun estas parto de ĉi tiu nuna mondo:

³⁶ Jesuo respondis: “Mia regno ne estas el ĉi tiu mondo. Se Mia regno estus el ĉi tiu mondo, Miaj servantoj batalus, por ke Mi ne estu transdonita al la judoj; sed nun Mia regno ne estas de ĉi tie.” (Johano 18:36)

Jesuo instruis, ke la regno venos post Lia reveno kiel ĝia Reĝo:

³¹ “Kiam la Filo de homo venos en Sia gloro, kaj ĉiuj sanktaj anĝeloj kun Li, tiam Li sidiĝos sur la trono de Sia gloro. ³² Antaŭ Li estos kolektitaj ĉiuj nacioj, kaj Li apartigos ilin unu de la alia, kiel paŝtisto apartigas siajn ŝafojn de la kaproj. ³³ Kaj Li starigos la ŝafojn ĉe Sia dekstra mano, sed la kaprojn ĉe la maldekstra. ³⁴ Tiam la Reĝo diros al tiuj ĉe Lia dekstra mano: ‘Venu, benitoj de Mia Patro, heredu la regnon preparitan por vi de la fondiĝo de la mondo. (Mateo 25:31-34)

Ĉar la Regno de Dio ne estas ĉi tie, ni ne vidos veran utopion ĝis post ĝia establiĝo. Ĉar plimulto ne komprenas la regnon de Dio, ili malsukcesas kompreni, kiel funkcias Lia amoplena registaro.

La Regno de Dio ne venos “ĝis la plenaĵo de la nacioj envenos” (Romanoj 11:25)—kaj tio ankoraŭ ne okazis.

Al kio Jesuo diris, ke la regno similas?

Jesuo donis kelkajn klarigojn pri tio, kia estas la Regno de Dio:

²⁶ Kaj Li diris: “La regno de Dio estas kiel se viro semus semon sur la tero, ²⁷ kaj dormus nokte kaj leviĝus tage, kaj la semo ekgermus kaj kreskus, kvankam li mem ne scias kiel. ²⁸ Ĉar la tero donas fruktojn per si mem: unue la herbon, poste la spikon, poste la plenan grenon en la spiko. ²⁹ Sed kiam la greno maturiĝas, tuj li metas la falĉilon, ĉar la rikolto venis.” (Marko 4:26-29)

¹⁸ Poste Li diris: “Al kio similas la regno de Dio? Kaj kun kio mi komparu ĝin? ¹⁹ Ĝi similas al grajno de sinapo, kiun viro prenis kaj metis en sian ĝardenon; kaj ĝi kreskis kaj fariĝis granda arbo, kaj la birdoj de la aero nestis en ĝiaj branĉoj.” ²⁰ Kaj denove Li diris: “Kun kio mi komparu la regnon de Dio? ²¹ Ĝi similas al fermentilo, kiun

virino prenis kaj kaŝis en tri mezurojn da faruno, ĝis la tuto fermentiĝis.” (Luko 13:18-21)

Ĉi tiuj paraboloj sugestas, ke komence la Regno de Dio estas sufiĉe malgranda, sed fariĝos granda—finfine ĝi estos super senfina universo.

Luko ankaŭ notis:

²⁹ Ili venos de oriento kaj okcidento, de nordo kaj sudo, kaj sidiĝos en la regno de Dio. (Luko 13:29)

Tiel, la Regno de Dio havos homojn el la tuta mondo. Ĝi NE estos limigita al tiuj, kiuj havas izraelidan devenon aŭ specifajn etnajn grupojn. Homoj el ĉie sidiĝos en ĉi tiu regno.

Luko 17 kaj la Regno

Luko 17:20-21 konfuzas kelkajn. Sed antaŭ ol ekzameni tion, notu, ke homoj efektive manĝos en la Regno de Dio:

¹⁵ “Feliĉa estas tiu, kiu manĝos panon en la regno de Dio!” (Luko 14:15)

Ĉar homoj (en la estonteco) manĝos en la Regno de Dio, ĝi ne estas nur io, kio nun estas metita en iliajn korojn, malgraŭ misinterpretoj/miskomprenoj de Luko 17:21, kiuj sugestas alion.

La traduko AFV de Luko 17:20-21 povas helpi kelkajn kompreni:

²⁰ Kiam la fariseoj postulis de Li, kiam venos la regno de Dio, Li respondis al ili kaj diris: “La regno de Dio ne venas kun observado;

²¹ Kaj oni ne diros: ‘Jen ĝi estas ĉi tie!’ aŭ: ‘Jen ĝi estas tie!’ Ĉar jen, la regno de Dio staras en la mezo de vi.” (Luko 17:20-21, AFV; vidu ankaŭ la tradukojn NASB kaj ESV)

Rimarku, ke Jesuo parolis al la nekonvertitaj, karnaj kaj hipokritaj fariseoj. Jesuo “respondis al ili” — estis la fariseoj, kiuj demandis Jesuon. Ili rifuzis rekoni Lin.

Ĉu ili estis en la EKLEZIO? Ne!

Jesuo ankaŭ ne parolis pri eklezio, kiu baldaŭ estos organizita. Nek Li parolis pri sentoj en la menso aŭ en la koro.

Jesuo parolis pri Sia REGADO! La fariseoj ne demandis Lin pri eklezio. Ili nenion sciis pri iu ajn novtestamenta eklezio, kiu baldaŭ komenciĝos. Ili ne demandis pri speco de bela sentimento.

Se oni pensas, ke la Regno de Dio estas la EKLEZIO — kaj ke la Regno de Dio estis “ene de” la fariseoj — ĉu LA EKLEZIO estis ene de la fariseoj? Evidente ne!

Tia konkludo estas sufiĉe ridinda, ĉu ne? Dum kelkaj protestantaj tradukoj tradukas parton de Luko 17:21 kiel “la Regno de Dio estas “ene de vi” (NKJV/KJV), eĉ la romkatolika *Nova Jerusalema Biblio* ĝuste tradukas tion kiel “la regno de Dio estas inter vi”.

Jesuo estis tiu, kiu staris inter, en la mezo de la fariseoj — Li estis destinita fariĝi la Reĝo de tiu Regno. Nun, la fariseoj pensis, ke ili atendas la Regnon de Dio. Sed ili miskomprenis ĝin. Jesuo klarigis, ke ĝi ne estos loka aŭ limigita Regno nur por la judoj, kiel ili ŝajnis pensi (nek eklezio, kiel nun kelkaj kredas). La Regno de Dio ne estus nur unu el multaj homaj kaj videblaj regnoj, kiujn homoj povus montri aŭ vidi kaj diri: “Jen ĝi, ĉi tie” aŭ “tio estas la Regno, tie”.

Jesuo Mem naskiĝis por esti la REĜO de tiu Regno, kiel Li klare diris al Pilato (Johano 18:36-37). Komprenu, ke la Biblio ofte uzas la terminojn “reĝo” kaj “regno” interŝanĝeble (ekz. Daniel 7:17-18,23). La REĜO de la estonta Regno de Dio staris tiam kaj tie apud la fariseoj. Sed ili ne volis rekoni Lin kiel sian reĝon (Johano 19:21). Kiam Li revenos, la mondo malakceptos Lin (Apokalipso 19:19).

Jesuo daŭrigis, en la sekvaj versoj de Luko 17, priskribi Sian duan veniron, kiam la Regno de Dio regos la TUTAN TERON (uzante la tradukon de Moffatt):

²² Al Siaj disĉiploj Li diris: “Venos tagoj, kiam vi longe kaj vane deziros havi eĉ unu tagon de la Filo de homo.” ²³ Homoj diros: ‘Jen, Li estas ĉi tie!’ ‘Jen, Li estas tie!’ sed ne eliru aŭ kuru post ili. ²⁴ Ĉar kiel fulmo, kiu ekbrilas de unu flanko de la ĉielo al la alia, tiel la Filo

de homo estos en Sia propra tago. ²⁵ Sed Li unue devas suferi grandan suferon kaj esti malakceptita de la nuna generacio. (Luko 17:22-25, Moffatt)

Jesuo menciis fulmon, kiel en Mateo 24:27-31, priskribante Sian duan veniron por REGI la tutan mondon. Jesuo ne diras, ke Liaj homoj ne povos vidi Lin, kiam Li revenos—ili vidos (vidu Agoj 1:11).

Tamen, plimulto de homoj ne rekonos Lin kiel sian REĜON (Apokalipso 11:15) kaj batalos kontraŭ Li (Apokalipso 19:19)! Multaj pensos, ke Jesuo reprezentas la Antikriston. Jesuo ne diris, ke la Regno de Dio estis ene de tiuj fariseoj—Li diris al ili aliloke, ke ili ne estos en la Regno pro sia hipokriteco (Mateo 23:13-14). Nek Jesuo diris, ke la Eklezio estos la Regno.

La Regno de Dio estas io, en kiun homoj iam povos ENIRI — kiel ĉe la resurekto de la justuloj! Tamen eĉ Abrahamo kaj la aliaj patriarkoj ankoraŭ ne estas tie (vidu Hebreoj 11:13-40).

La disĉiploj sciis, ke la Regno de Dio tiam ne estis ene de ili persone, kaj ke ĝi devis aperi jene, kiel montras tio, kio sekvis post Luko 17:21:

¹¹ Dum ili aŭdis ĉi tiujn aferojn, Li diris alian parabolon, ĉar Li estis proksime de Jerusalemo kaj ĉar ili pensis, ke la regno de Dio tuj aperos. (Luko 19:11)

La Regno estis klare en la estonteco

Kiel vi povas scii, ĉu la Regno estas proksima? Kiel parton de la respondo al tiu demando, Jesuo listigis profetajn okazaĵojn (Luko 21:8-28) kaj poste instruis:

²⁹ Rigardu la figarbojn kaj ĉiujn arbojn. ³⁰ Kiam ili jam burĝonas, vi vidas kaj scias per vi mem, ke somero nun estas proksima. ³¹ Tiel ankaŭ vi, **kiam vi vidos ĉi tiujn aferojn okazantajn, sciu, ke la regno de Dio estas proksima.** (Luko 21:29-31)

Jesuo volis, ke Liaj homoj sekvu profetajn okazaĵojn por scii, kiam la Regno venos. Jesuo aliloke diris al Siaj homoj vigli kaj atenti profetajn okazaĵojn

(Luko 21:36; Marko 13:33-37). Malgraŭ la vortoj de Jesuo, multaj malestimas observadon de mondaj okazaĵoj profetece ligitaj.

En Luko 22 kaj 23, Jesuo denove montris, ke la Regno de Dio estis io, kio plenumiĝos en la estonteco, kiam Li instruis:

¹⁵ “Kun ardega deziro mi deziris manĝi ĉi tiun Paskon kun vi antaŭ ol mi suferos; ¹⁶ ĉar mi diras al vi, ke mi jam ne manĝos el ĝi, ĝis ĝi plenumiĝos en la regno de Dio.” ¹⁷ Poste Li prenis la kalikon, dankis kaj diris: “Prenu ĉi tion kaj dividu ĝin inter vi; ¹⁸ ĉar mi diras al vi, ke mi ne trinkos el la frukto de la vinberujo, ĝis venos la regno de Dio.” (Luko 22:15-18)

³⁹ Sed unu el tiuj krimuloj, kiuj estis krucumitaj kune kun Li, insultis Lin kaj diris: “Se vi estas la Mesio, savu vin mem kaj nin ankaŭ.” ⁴⁰ Sed la alia rebukis lin kaj diris: “Ĉu vi eĉ ne timas Dion? Ĉar ankaŭ vi estas sub la sama juĝo. ⁴¹ Kaj ni pravas, ĉar ni meritas tion, ĉar ni ricevas laŭ tio, kion ni faris, sed ĉi tiu nenion malbonan faris.” ⁴² Kaj li diris al Jesuo: “Mia Sinjoro, memoru min, kiam vi venos en Vian regnon.” ⁴³ Sed Jesuo diris al li: “Vere mi diras al vi, ke hodiaŭ vi estos kun mi en Paradizo.” (Luko 23:39-43, Aramaic in Plain English)

La Regno de Dio ne venis tuj post kiam Jesuo estis mortigita, kiel montras al ni kaj Marko kaj Luko:

⁴³ Jozefo de Arimateo, eminenta konsilano, kiu mem atendis la regnon de Dio, venis kaj kuraĝiĝis ... (Marko 15:43)

⁵¹ Li estis de Arimateo, urbo de la judoj, kiu mem ankaŭ atendis la regnon de Dio. (Luko 23:51)

Post la resurekto (1 Korintanoj 15:50-55) kristanoj naskiĝos denove por eniri la Regnon de Dio, kiel notas Johano:

³ Jesuo respondis kaj diris al li: “Vere, mi diras al vi, se iu ne naskiĝas denove, li ne povas vidi la regnon de Dio.” ⁴ Nikodemo diris al Li: “Kiel homo povas naskiĝi, kiam li maljuniĝis? Ĉu li povas eniri duan fojon en la utero de sia patrino kaj naskiĝi?” ⁵ Jesuo respondis:

“Vere, mi diras al vi, se iu ne naskiĝas el akvo kaj Spirito, li ne povas eniri la regnon de Dio. (Johano 3:3-5)

Nur la popolo de Dio vidos la finan post-milenian Regnon de Dio.

Nun bonvolu plue kompreni, ke post kiam Jesuo resurektiĝis, Li denove instruis pri la Regno de Dio:

³ Li ankaŭ prezentis Sin vivanta post Sia suferado per multaj nedubeblaj pruvoj, estante vidata de ili dum kvardek tagoj kaj parolante pri la aferoj koncernantaj la regnon de Dio. (Agoj 1:3)

La unuaj kaj lastaj predikoj, kiujn Jesuo faris, temis pri la Regno de Dio! Jesuo venis kiel mesaĝisto por instrui pri tiu Regno.

Jesuo ankaŭ igis la apostolon Johanon skribi pri la milenia Regno de Dio, kiu estos sur la tero. Rigardu, kion Li igis Johanon skribi:

⁴ Mi vidis la animojn de tiuj, kiuj estis senkapigitaj pro sia atesto pri Jesuo kaj pro la vorto de Dio, kiuj ne adorklinis la bestion aŭ ĝian bildon, kaj ne ricevis ĝian markon sur siaj frontoj aŭ sur siaj manoj. Kaj ili vivis kaj regis kun Kristo dum mil jaroj. (Apokalipso 20:4)

Fruaj kristanoj instruis, ke la milenia Regno de Dio estos sur la tero kaj anstataŭigos la registarojn de la mondo, kiel instruas la Biblio (vidu Apokalipso 5:10, 11:15).

Kial, se la Regno de Dio estas tiel grava, plimulto ne multe aŭdis pri ĝi?

Parte ĉar Jesuo nomis ĝin mistero:

¹¹ Kaj Li diris al ili: “Al vi estas donite koni la misteron de la regno de Dio; sed al tiuj, kiuj estas eksteraj, ĉio venas per parabolo. (Marko 4:11)

Eĉ hodiaŭ la vera Regno de Dio estas mistero por plimulto, same kiel granda parto de la plano de Dio (vidu ankaŭ nian senpagan libron, havebla interrete ĉe www.ccog.org, titolitan: [La MISTERO de la PLANO de DIO. Kial Dio kreis ion ajn? Kial Dio kreis vin?](#)).

Konsideru ankaŭ, ke Jesuo diris, ke la fino (de la epoko) venos (baldaŭ) POST ol la evangelio pri la regno estos predikita en la tuta mondo kiel ATESTO:

¹⁴ Kaj ĉi tiu evangelio pri la regno estos predikita en la tuta mondo kiel atesto al ĉiuj nacioj, kaj tiam venos la fino. (Mateo 24:14)

Prediki la evangelion pri la Regno de Dio estas grava kaj devas esti plenumita **en ĉi tiuj finaj tempoj**. Ĝi estas “bona mesaĝo”, ĉar ĝi proponas la veran esperon al la malsanoj de la homaro, malgraŭ tio, kion politikaj gvidantoj eble instruos.

Se vi konsideras la vortojn de Jesuo, estas klare, ke la vera kristana eklezio nun devus prediki tiun evangelion pri la regno. Ĉi tio devus esti la plej alta prioritato por la Eklezio. Kaj por fari tion ĝuste, oni devus uzi multajn lingvojn. Tion strebas fari la *Continuing Church of God*. Kaj tial ĉi tiu libro estis tradukita en dekojn da lingvoj.

Jesuo instruis, ke plimulto NE akceptos Lian vojon:

¹³ “Eniru per la mallarĝa pordo; ĉar larĝa estas la pordo kaj vasta la vojo, kiu kondukas al perejo, kaj multaj estas tiuj, kiuj eniras per ĝi.

¹⁴ Ĉar mallarĝa estas la pordo kaj malfacila la vojo, kiu kondukas al vivo, kaj malmultaj estas tiuj, kiuj ĝin trovas. (Mateo 7:13-14)

La evangelio pri la Regno de Dio kondukas al vivo!

Eble interesas noti, ke kvankam plimulto de tiuj, kiuj konfesas kristanisman, ŝajnas ne konscii pri la ideo, ke la emfazo de Kristo estis predikado de la evangelio pri la Regno de Dio, sekularaj teologoj kaj historiistoj ofte komprenis, ke tio estas tio, kion la Biblio efektive instruas.

Tamen Jesuo Mem atendis, ke Liaj disĉiploj instruu la evangelion pri la Regno de Dio (Luko 9:2,60). Ĉar la estonta regno baziĝos sur la leĝoj de Dio, ĝi alportos pacon kaj prosperon—kaj obei tiujn leĝojn en ĉi tiu epoko kondukas al vera paco (Psalmoj 119:165,172; Efesanoj 2:15).

Kaj ĉi tiu bona novaĵo pri la regno estis konata en la malnovtestamentaj skribaĵoj.

3. Ĉu la Regno de Dio estis konata en la Malnova Testamento?

La unua kaj lasta registrita prediko de Jesuo implikis predikadon de la evangelio pri la Regno de Dio (Marko 1:14-15; Agoj 1:3).

La regno de Dio estas io, pri kio la judoj en la tempo de Jesuo devus esti sciintaj ion, ĉar ĝi estis menciita en iliaj skribaĵoj, kiujn ni nun nomas la Malnova Testamento.

Daniel Instruis Pri la Regno

La profeto Daniel skribis:

⁴⁰ Kaj la kvara regno estos same forta kiel fero, ĉar la fero rompas kaj frakasas ĉion; kaj kiel fero, kiu dispremas, tiu regno rompos kaj dispremos ĉiujn aliajn. ⁴¹ Dum vi vidis la piedojn kaj fingrojn, parte el argilo de potisto kaj parte el fero, la regno estos dividita; tamen la forto de la fero estos en ĝi, same kiel vi vidis la feron miksitā kun la ceramika argilo. ⁴² Kaj kiel la fingroj de la piedoj estis parte el fero kaj parte el argilo, tiel la regno estos parte forta kaj parte fragila. ⁴³ Kiel vi vidis feron miksitā kun ceramika argilo, ili miksiĝos kun la semo de homoj; sed ili ne aliĝos unu al la alia, same kiel fero ne miksiĝas kun argilo. ⁴⁴ Kaj en la tagoj de tiuj reĝoj la Dio de la ĉielo starigos regnon, kiu neniam estos detruita; kaj la regno ne estos lasita al alia popolo; ĝi rompos kaj ekstermos ĉiujn tiujn regnojn, kaj ĝi staros eterne. (Daniel 2:40-44)

¹⁸ Sed la sanktuloj de la Plejaltulo ricevos la regnon kaj posedos la regnon eterne, eĉ eterne kaj eterne.' (Daniel 7:18)

²¹ "Mi rigardis; kaj la sama korno militis kontraŭ la sanktuloj kaj venkis ilin, ²² ĝis venis la Maljunulo de Tagoj, kaj juĝo estis farita en favoro de la sanktuloj de la Plejaltulo, kaj venis la tempo, ke la sanktuloj posedu la regnon. (Daniel 7:21-22)

El Daniel ni lernas, ke venos la tempo, kiam la Regno de Dio detruos la regnojn de ĉi tiu mondo kaj daŭros eterne. Ni ankaŭ lernas, ke la sanktuloj havos sian parton en ricevado de ĉi tiu regno.

Multaj partoj de la profetaĵoj de Daniel validas por nia tempo en la 21-a jarcento.

Rimarku kelkajn pasaĝojn el la Nova Testamento:

¹² “La dek kornoj, kiujn vi vidis, estas dek reĝoj, kiuj ankoraŭ ne ricevis regnon, sed ili ricevas aŭtoritaton kiel reĝoj kune kun la bestio dum unu horo. ¹³ Tiuj havas unu intencon, kaj ili donos sian potencon kaj aŭtoritaton al la bestio. ¹⁴ Ili militos kontraŭ la Ŝafido, kaj la Ŝafido venkos ilin, ĉar Li estas Sinjoro de sinjoroj kaj Reĝo de reĝoj; kaj tiuj, kiuj estas kun Li, estas vokitaj, elektitaj kaj fidelaj.” (Apokalipso 17:12-14)

Tiel ni vidas en kaj la Malnova kaj la Nova Testamento la koncepton, ke estos finpoka tera regno kun dek partoj, kaj ke Dio ĝin detruos kaj establos Sian regnon.

Jesaja Instruis Pri la Regno

Dio inspiris Jesajan skribi pri la unua parto de la Regno de Dio, la miljara regado konata kiel la milenio, jene:

¹ Eliros vergo el la trunko de Isaj, kaj branĉo el liaj radikoj fruktiĝos.

² Sur Li ripozos la Spirito de la Eternulo: la Spirito de saĝo kaj prudento, la Spirito de konsilo kaj forto, la Spirito de scio kaj de timo al la Eternulo.

³ Lia plezuro estas en la timo al la Eternulo; kaj li ne juĝos laŭ la vido de siaj okuloj, nek decidos laŭ aŭdo de siaj oreloj; ⁴ sed per justeco li juĝos la malriĉulojn, kaj per egaleco decidos

por la humiluloj de la tero; li frapos la teron per la vergo de sia buŝo, kaj per la spiro de siaj lipoj li mortigos la malvirtulojn. ⁵ Justeco estos la zono de liaj lumboj, kaj fidelo la zono de liaj koksoj.

⁶ “Kaj la lupo loĝos kun la ŝafido, la leopardo kuŝiĝos kun la kapreto, la bovido kaj la junleono kaj la grasigita bruto kune; kaj infaneto ilin kondukos. ⁷ La bovino kaj la urso paŝtos; iliaj idoj kuŝiĝos kune; kaj la leono manĝos pajlon kiel la bovo. ⁸ La infano suĉanta ludos super la truo de la aspido, kaj la demamigita infano metos sian manon en la kavernon de la vipero. ⁹ Oni ne damaĝos nek detruos en ĉia Mia sankta monto, ĉar la tero pleniĝos de la scio pri la Eternulo, kiel la akvoj kovras la maron.

¹⁰ “Kaj en tiu tago estos Radiko de Isaj, kiu staros kiel signo por la popoloj; Lin serĉos la nacioj, kaj Lia ripozejo estos gloroplena.” (Jesaja 11:1-10)

Mi nomas ĉi tion la unua parto aŭ la unua fazo de la Regno de Dio, ĉar ĝi estas tempo, kiam ĝi estos fizika (antaŭ la tempo, kiam la sankta urbo, Nova Jerusalemo, malsupreniros el la ĉielo, Apokalipso 21) kaj daŭros mil jarojn. Jesaja konfirmis la fizikan aspekton de ĉi tiu fazo, kiam li daŭrigis per:

¹¹ Okazos en tiu tago, ke la Eternulo denove la duan fojon etendos Sian manon, por reakiri la restaĵon de Sia popolo, kiu restos, de Asirio kaj Egiptujo, de Patros kaj Kuŝ, de Elam kaj Ŝinar, de Hamat kaj la insuloj de la maro.

¹² Li starigos signon por la nacioj, kaj kolektos la forpelitojn de Israelo, kaj kunvenigos la disĵetitojn de Judujo el la kvar anguloj de la tero. ¹³ Ankaŭ la envio de Efraim foriros, kaj la malamikoj de Judujo estos ekstermitaj; Efraim ne envios Judujon, kaj Judujo ne ĝenos Efraimon. ¹⁴ Sed ili flugos sur la ŝultron de la Filiŝtoj okcidenten; kune ili prirabos la popolon de la oriento; ili etendos sian manon al Edom kaj Moab; kaj la Amonidoj obeos ilin. ¹⁵ La Eternulo tute ekstermos la langon de la maro de Egiptujo; per Sia potenca vento Li skuos Sian manon super la Rivero, kaj frapos ĝin en sep riveretoj, kaj igos homojn transiri sekaj. ¹⁶ Estos vojo por la restaĵo de Sia popolo, kiu restos el Asirio, kiel ĝi estis por Israelo en la tago, kiam li eliris el la lando de Egiptujo. (Jesaja 11:11-16)

Jesaja ankaŭ estis inspirita skribi:

² Kaj estos en la lastaj tagoj, ke la monto de la domo de la Eternulo estos stabiligita sur la supro de la montoj, kaj estos altigita super la montetoj; kaj ĉiuj nacioj fluos al ĝi. ³ Multaj popoloj iros kaj diros: “Venu, kaj ni supreniru al la monto de la Eternulo, al la domo de la Dio de Jakob; Li instruos al ni Siajn vojojn, kaj ni iros laŭ Sijaj vojoj.” **Ĉar el Cion eliros la instruo, kaj la vorto de la Eternulo el Jerusalemo.** ⁴ Li juĝos inter la nacioj, kaj riproĉos multajn popolojn; ili forĝos siajn glavojn en plugilojn, kaj siajn lancojn en tondilojn; **nacio ne levos glavon kontraŭ nacion, kaj ili ne plu lernos militi.** ... ¹¹ La fieraj okuloj de homo estos humiligitaj, kaj la fiereco de homoj estos mallevita, kaj la Eternulo sola estos altigita en tiu tago. (Jesaja 2:2-4,11)

Tiel, ĝi estos utopia tempo de paco sur la tero. Finfine, ĉi tio daŭros eterne, kun Jesuo regante. Surbaze de diversaj skribaĵoj (Psalmoj 90:4; 92:1; Jesaja 2:11; Oseoj 6:2), la juda Talmudo instruas, ke tio daŭras 1000 jarojn (Babilona Talmudo: Traktato Sanhedrin, Folio 97a).

Jesaja estis inspirita skribi ankaŭ la jenon:

⁶ Ĉar al ni naskiĝis Infano, al ni donita estas Filo; kaj la regado estos sur Lia ŝultro. Kaj Lia nomo estos nomata Mirinda, Konsilisto, Forta Dio, Eterna Patro, Princo de Paco. ⁷ Pri la kreskado de Lia regado kaj de la paco ne estos fino, sur la trono de Davido kaj super Lia regno, por ordigi ĝin kaj stabiligi ĝin per juĝo kaj justeco de nun ĝis eterne. La fervoro de la Eternulo de la armeoj faros tion. (Jesaja 9:6-7)

Rimarku, ke Jesaja diris, ke Jesuo venos kaj establos regnon kun registaro. Dum multaj, kiuj konfesas Kriston, citas ĉi tiun pasaĝon, precipe ĉiun decembron, ili emas ignori, ke ĝi profetas pli ol la fakton, ke Jesuo naskiĝos. La Biblio montras, ke la Regno de Dio havas registaron kun leĝoj super la regatoj, kaj ke Jesuo estos reĝo super ĝi. Jesaja, Daniel kaj aliaj profetoj ĝin.

La leĝoj de Dio estas la vojo de amo (Mateo 22:37-40; Johano 15:10), kaj la Regno de Dio estos regata surbaze de tiuj leĝoj. Tial la Regno de Dio, malgraŭ tio, kiel multaj en la mondo ĝin rigardas, baziĝos sur amo.

Psalmoj kaj Pli

Ne nur Daniel kaj Jesaja estis inspiritaj de Dio skribi pri la venonta Regno de Dio.

Ezekiel estis inspirita skribi, ke tiuj el ĉiuj triboj de Israelo (ne nur la judoj), kiuj estis disĵetitaj dum la Granda Tribulacio, estos kolektitaj kune en la milenia regno:

¹⁷ Tial diru: ‘Tiel diras la Sinjoro Eternulo: “Mi kolektos vin el la popoloj, kunvenigos vin el la landoj, kie vi estas disĵetitaj, kaj mi donos al vi la landon de Israelo.”’ ¹⁸ Kaj ili iros tien, kaj ili forigos de tie ĉiujn ĝiajn abomenindaĵojn kaj ĉiujn ĝiajn malpurajn aferojn. ¹⁹ Tiam mi donos al ili unu koron, kaj mi metos novan spiriton en ilin, kaj forprenos el ilia karno la ŝtonan koron, kaj donos al ili karnan koron, ²⁰ por ke ili iru laŭ Miaj leĝoj kaj observu Miajn juĝojn kaj plenumu ilin; kaj ili estos Mia popolo, kaj Mi estos ilia Dio. ²¹ Sed por tiuj, kies koroj sekvas la deziron pri siaj abomenindaĵoj kaj siaj malpuraĵoj, Mi repagos iliajn farojn sur iliajn proprajn kapojn,” diras la Sinjoro Eternulo. (Ezekiel 11:17-21)

La idoj de la triboj de Israelo ne plu estos disĵetitaj, sed obeos la leĝojn de Dio kaj ĉesos manĝi abomenindajn aferojn (Levidoj 11; Readmono 14).

Rimarku la jenon en la Psalmoj pri la bona novaĵo pri la regno de Dio:

²⁷ Ĉiuj finoj de la mondo rememoros kaj returniĝos al la Eternulo, kaj ĉiuj familioj de la nacioj adorklinos antaŭ Vi. ²⁸ Ĉar la regno estas de la Eternulo, kaj Li regas super la nacioj. (Psalmoj 22:27-28)

⁶ Via trono, ho Dio, estas por ĉiam kaj eterne; sceptro de justeco estas la sceptro de Via regno. (Psalmo 45:6)

¹ Ho, kantu al la Eternulo novan kanton! Kantu al la Eternulo, la tuta tero. ² Kantu al la Eternulo, benu Lian nomon; proklamu la bonan novaĵon pri Lia savo de tago al tago. ³ Diru Lian gloron inter la

nacioj, Liajn miraklojn inter ĉiuj popoloj. (Psalmoj 96:1-3; vidu ankaŭ 1 Kronikoj 16:23-24)

¹⁰ Ĉiuj Viaj faroj laŭdos Vin, ho Eternulo, kaj Viaj sanktuloj benos Vin. ¹¹ Ili parolos pri la gloro de Via regno, kaj parolos pri Via potenco, ¹² por konigi al la homoj Liajn potencajn farojn, kaj la gloran majeston de Lia regno. ¹³ Via regno estas eterna regno, kaj Via regado daŭras tra ĉiuj generacioj. (Psalmoj 145:10-13)

Diversaj verkistoj en la Malnova Testamento ankaŭ skribis pri aspektoj de la regno (ekz. Ezekiel 20:33; Obadja 21; Miĥa 4:7).

Do, kiam Jesuo komencis instrui la evangelion de la Regno de Dio, lia tuja aŭskultantaro havis iom da familiareco kun la baza koncepto.

4. Ĉu la apostoloj instruis la evangelion de la Regno?

Dum multaj agas kvazaŭ la evangelio estas nur la bona novaĵo pri la persono de Jesuo, la realo estas, ke la sekvantoj de Jesuo instruis la evangelion de la Regno de Dio. Tio estas la mesaĝo, kiun Jesuo alportis.

La apostolo Paŭlo instruis pri la Regno de Dio kaj pri Jesuo:

⁸ Kaj li eniris la sinagogon kaj parolis kuraĝe dum tri monatoj, rezonante kaj persvadante pri la aferoj de la regno de Dio. (Agoj 19:8)

²⁵ Kaj efektive, nun mi scias, ke vi ĉiuj, inter kiuj mi iris predikante la regnon de Dio. (Agoj 20:25)

²³ Tial, kiam ili fiksitis por li tagon, multaj venis al li en lia loĝejo; al ili li klarigis kaj solene atestis pri la regno de Dio, persvadante ilin pri Jesuo el la Leĝo de Moseo kaj el la Profetoj, de la mateno ĝis la vespero. ... ³¹ predikante la regnon de Dio kaj instruante la aferojn, kiuj koncernas la Sinjoron Jesuon Kriston, kun plena kuraĝo, neniu malhelpante lin. (Agoj 28:23,31)

Rimarku, ke la Regno de Dio ne temas nur pri Jesuo (kvankam Li estas grava parto de ĝi), ĉar Paŭlo ankaŭ instruis pri Jesuo aparte de tio, kion li instruis pri la Regno de Dio.

Paŭlo ankaŭ nomis ĝin la evangelio de Dio, sed tio estis ankoraŭ la evangelio pri la Regno de Dio:

⁹ ... ni predikis al vi la evangelion de Dio ... ¹² por ke vi iru digne de Dio, kiu vokas vin en Sian propran regnon kaj gloron. (1 Tesalonikanoj 2:9,12)

Paŭlo ankaŭ nomis ĝin la evangelio de Kristo (Romanoj 1:16): la “bona mesaĝo” de Jesuo, la mesaĝo, kiun Li instruis.

Konsideru, ke ne temis simple pri evangelio pri la persono de Jesuo Kristo aŭ nur pri persona savo. Paŭlo diris, ke la evangelio de Kristo inkluzivis obeon al Jesuo, Lian revenon, kaj la juĝon de Dio:

⁶ ... Dio repagos per turmento al tiuj, kiuj turmentas vin, ⁷ kaj donos al vi, kiuj estas turmentataj, ripozon kune kun ni, kiam la Sinjoro Jesuo malkaŝiĝos el la ĉielo kun Siaj potencaj anĝeloj, ⁸ en flama fajro, venĝante sin sur tiuj, kiuj ne konas Dion, kaj sur tiuj, kiuj ne obeas la evangelion de nia Sinjoro Jesuo Kristo. ⁹ Ili estos punitaj per eterna pereado de la vizaĝo de la Sinjoro kaj de la gloro de Lia potenco, ¹⁰ kiam Li venos, en tiu Tago, por esti glorigita en Siaj sanktuloj kaj por esti admirata inter ĉiuj, kiuj kredas, ĉar nia atesto inter vi estis kredita. (2 Tesalonikanoj 1:6-10)

La Nova Testamento montras, ke la regno estas io, kion ni ricevos, ne ke ni nun plene posedas ĝin:

²⁸ ni ricevas regnon, kiu ne povas esti skuata. (Hebreoj 12:28)

Ni jam nun povas kompreni la Regnon de Dio kaj antaŭĝoji pri tio, ke ni estos parto de ĝi, sed ni ankoraŭ ne plene eniris ĝin.

Paŭlo specife konfirmis, ke oni ne plene eniras la Regnon de Dio kiel mortema homo, ĉar tio okazas post la resurekto:

⁵⁰ Kaj jen kion mi diras, fratoj: karno kaj sango ne povas heredi la regnon de Dio; nek la putreco heredas la neputrecon. ⁵¹ Jen mi diras al vi misteron: Ni ne ĉiuj dormos, sed ni ĉiuj ŝanĝiĝos — ⁵² en momento, en okulrigardo, ĉe la lasta trumpeto. Ĉar la trumpeto sonos, kaj la mortintoj estos levitaj neputreblaj, kaj ni ŝanĝiĝos. (1 Korintanoj 15:50-52)

¹ Mi do ordonas al vi antaŭ Dio kaj la Sinjoro Jesuo Kristo, kiu juĝos la vivantojn kaj la mortintojn ĉe Lia aperado kaj Lia regno.

(2 Timoteo 4:1)

Paŭlo ne nur instruis tion, sed li ankaŭ instruis, ke Jesuo liveros la Regnon al Dio la Patro:

²⁰ Sed nun Kristo estas resurektita el la mortintoj, kaj fariĝis la unuaĵo de tiuj, kiuj dormis. ²¹ Ĉar, kiel per homo venis morto, tiel per Homo ankaŭ venis la resurekto de la mortintoj. ²² Ĉar kiel en

Adamo ĉiuj mortas, tiel en Kristo ĉiuj estos revivigitaj. ²³ Sed ĉiu en sia propra ordo: Kristo, la unuaĵo; poste tiuj, kiuj apartenas al Kristo, ĉe Lia reveno. ²⁴ Tiam venas la fino, kiam Li liveros la regnon al Dio la Patro, kiam Li finos ĉian regadon kaj ĉian aŭtoritaton kaj potencon. ²⁵ Ĉar Li devas regi, ĝis Li metos ĉiujn malamikojn sub Siajn piedojn. (1 Korintanoj 15:20-25)

Paŭlo ankaŭ instruis, ke la maljustuloj (malobeantoj de la ordonoj) ne heredos la Regnon de Dio:

⁹ Ĉu vi ne scias, ke la maljustuloj ne heredos la regnon de Dio? Ne trompiĝu. Nek malĉastuloj, nek idolanoj, nek adultuloj, nek homoseksuloj, nek sodomitoj, ¹⁰ nek ŝtelistoj, nek avaruloj, nek drinkuloj, nek insultantoj, nek ekspluatantoj heredos la regnon de Dio. (1 Korintanoj 6:9-10)

¹⁹ Nun la faroj de la karno estas evidentaj, kiuj estas: adulto, malĉasteco, malpureco, senmoraleco, ²⁰ idolkulto, magio, malamo, malkonsentoj, ĵaluzoj, koleraj eksplodoj, egoismaj ambicioj, dissidoj, herezoj, ²¹ envio, murdoj, ebriiĝo, festenoj kaj similaj aferoj; pri kiuj mi antaŭdiras al vi, kiel mi ankaŭ antaŭe diris, ke tiuj, kiuj praktikas tiajn aferojn, ne heredos la regnon de Dio. (Galatoj 5:19-21)

⁵ Ĉar ĉi tion vi scias, ke neniu malĉastulo, nek malpura persono, nek avara homo, kiu estas idolanto, havas heredon en la regno de Kristo kaj de Dio. (Efesanoj 5:5)

Dio havas normojn kaj postulas penton pri peko, por ke oni povu eniri Lian regnon. Obeo al Dio estas necesa por ricevi la Sanktan Spiriton, same kiel por atingi savon:

²⁹ ... Petro kaj la apostoloj ... diris: "Ni devas obei al Dio prefere ol al homoj. ... ³² Kaj ni estas Liaj atestantoj pri ĉi tiuj aferoj, kaj same ankaŭ la Sankta Spirito, kiun Dio donis al tiuj, kiuj obeas Lin." (Agoj 5:29,32, AFV)

⁵ Kristo ... ⁸ kvankam Li estis Filo, Li tamen lernis obeon per la aferoj, kiujn Li suferis. ⁹ Kaj kiam Li estis perfektigita, Li fariĝis aŭtoro de eterna savo por ĉiuj, kiuj obeas Lin, (Hebreoj 5:5,8-9)

La apostolo Paŭlo avertis, ke kelkaj ne instruos, ke la evangelio de Jesuo estas la respondo, sed ke alia vojo estas akceptebla:

³ Graco al vi kaj paco de Dio la Patro kaj de nia Sinjoro Jesuo Kristo, ⁴ kiu donis Sin pro niaj pekoj, por liberigi nin el ĉi tiu nuna malbona epoko, laŭ la volo de nia Dio kaj Patro, ⁵ al kiu estu gloro eterne kaj eterne. Amen. ⁶ Mi miras, ke vi tiel rapide forturnas vin de Tiu, kiu vokis vin en la graco de Kristo, al malsama evangelio, ⁷ kiu ne estas alia; sed estas iuj, kiuj turmentas vin kaj volas perversigi la evangelion de Kristo. ⁸ Sed eĉ se ni, aŭ anĝelo el la ĉielo, predikis al vi alian evangelion ol tiun, kiun ni predikis al vi, estu malbenita. ⁹ Kiel ni antaŭe diris, tiel nun mi denove diras: se iu predikas al vi alian evangelion ol tiun, kiun vi ricevis, estu malbenita. (Galatoj 1:3-9)

³ Sed mi timas, ke iel, kiel la serpento trompis Evan per sia astuto, tiel viaj pensoj eble estos koruptitaj for de la simpleco, kiu estas en Kristo. ⁴ Ĉar se tiu, kiu venas, predikas alian Jesuon, kiun ni ne predikis, aŭ se vi ricevas alian spiriton, kiun vi ne ricevis, aŭ alian evangelion, kiun vi ne akceptis — vi bone povas toleri tion! (2 Korintanoj 11:3-4)

Kio estis la “alia” kaj “malsama”, fakte falsa evangelio?

La falsa evangelio havas diversajn partojn.

Ĝenerale, la falsa evangelio estas kredo, ke oni ne devas vere obei al Dio kaj vere klopodi vivi laŭ Lia vojo dum oni asertas koni Lin (vidu Mateo 7:21-23). Ĝi emas esti egoisme orientita.

La serpento trompis Evan por fali en falsan evangelion preskaŭ antaŭ 6000 jaroj (Genezo 3)—kaj homoj ekde tiam kredis, ke ili scias pli bone ol Dio kaj ke ili mem devas decidi pri bono kaj malbono. Jes, post kiam Jesuo venis, Lia nomo ofte estis alroĉita al diversaj falsaj evangelioj—kaj tio daŭris kaj daŭros ĝis la tempo de la fina Antikristo.

Ĉe la tempo de la apostolo Paŭlo, la falsa evangelio estis esence gnostika/mistika miksaĵo de vero kaj eraro. La gnostikuloj esence kredis, ke speciala scio estas necesa por atingi spiritan kompreniĝon, inkluzive de savo. La gnostikuloj emis kredi, ke tio, kion la karno faras, ne havas specialan gravecon, kaj ili kontraŭstaris obei al Dio en aferoj kiel la sabato de la sepa tago. Unu tia falsa gvidanto estis Simon Magus, kiun la apostolo Petro riproĉis/avertis (Agoj 8:18-21).

Sed ne estas facile

La Nova Testamento montras, ke Filipo instruis la Regnon de Dio:

⁵ Tiam Filipo malsupreniris al la urbo Samario kaj predikis al ili Kriston. ... ¹² ili kredis Filipon, kiam li predikis la aferojn pri la regno de Dio ... (Agoj 8:5,12)

Tamen Jesuo, Paŭlo kaj la disĉiploj instruis, ke ne estas facile eniri la Regnon de Dio:

²⁴ Kaj kiam Jesuo vidis, ke li tre bedaŭris, Li diris: “Kiel malfacile estas por tiuj, kiuj havas riĉaĵojn, eniri la regnon de Dio! ²⁵ Ĉar pli facile estas kamelo trapasi la trueton de kudrilo ol riĉulo eniri la regnon de Dio.”

²⁶ Kaj tiuj, kiuj aŭdis tion, diris: “Kiu do povas esti savita?”

²⁷ Sed Li diris: “Tio, kio estas neebla ĉe homoj, estas ebla ĉe Dio.” (Luko 18:24-27)

²² “Ni devas per multaj tribulacioj eniri la regnon de Dio.” (Agoj 14:22)

³ Ni devas ĉiam danki Dion pri vi, fratoj, kiel estas taŭge, ĉar via fido kreskas tre multe, kaj la amo de ĉiu el vi ĉiuj abundas unu al alia, ⁴ tiel ke ni mem fieras pri vi inter la eklezioj de Dio pro via pacienco kaj fido en ĉiuj viaj persekutoj kaj tribulacioj, kiujn vi suferas, ⁵ kio estas evidenta signo de la justa juĝo de Dio, por ke vi estu kalkulitaj indaj de la regno de Dio, pro kiu vi ankaŭ suferas; ⁶ ĉar justa afero estas ĉe Dio repagi per tribulacio al tiuj, kiuj turmentas vin, ⁷ kaj

doni al vi, kiuj estas turmentataj, ripozon kun ni, kiam la Sinjoro Jesuo malkaŝiĝos el la ĉielo kun Siaj potencaj anĝeloj, (2 Tesalonikanoj 1:3-7)

Pro la malfacilaĵoj en ĉi tiu tempo, nur kelkaj nun estas vokataj kaj elektataj en ĉi tiu epoko por esti parto de ĝi (Mateo 22:1-14; Johano 6:44; Hebreoj 6:4-6). Aliaj estos vokitaj poste, ĉar la Biblio montras, ke tiuj, “kiuj erariĝis en spirito, venos al kompreno, kaj tiuj, kiuj plendis, lernos doktrinion” (Jesaja 29:24).

La apostolo Petro instruis, ke la regno estas eterna, kaj ke la evangelio de Dio devas esti zorge obeata, alie estos juĝo:

¹⁰ Tial, fratoj, strebu des pli por firmigi vian vokon kaj elekton; ĉar se vi faros tion, vi neniam falos; ¹¹ ĉar tiel la eniro en la eternan regnon de nia Sinjoro kaj Savanto Jesuo Kristo estos abunde provizita al vi. (2 Petro 1:10-11)

¹⁷ Ĉar la tempo venis, ke la juĝo komenciĝu ĉe la domo de Dio; kaj se ĝi komenciĝas unue ĉe ni, kio estos la fino de tiuj, kiuj ne obeas la evangelion de Dio? (1 Petro 4:17)

La Lastaj Libroj de la Biblio kaj la Regno

La Biblio instruas, ke “Dio estas amo” (1 Johano 4:8,16) kaj Jesuo estas Dio (Johano 1:1,14)—la Regno de Dio havos Reĝon, kiu estas amo, kaj kies leĝoj subtenas amon, ne malamon (vidu Apokalipso 22:14-15).

La Biblio ankaŭ montras, ke Dio sendos anĝelon, kiu proklamos la eternan evangelion de la regno de Dio (Apokalipso 14:6-7), kaj poste alian anĝelon, por montri, ke malgraŭ tio, ke ĝi ŝajnas granda, Babel falas (Apokalipso 14:8-9). Ĉi tiuj mesaĝoj estos supernaturaj konfirmoj de la evangelio, kiun la mondo antaŭe ricevos kiel atesto, kaj ŝajnos esti faktoroj por la “granda homamaso”, kiu venas al Dio dum la fino (Apokalipso 7:9-14). Male al la fina babilona potenco, kiu leviĝos kaj falos (vidu Apokalipso 18:1-18), la fina fazo de la regno de Dio daŭras eterne:

¹⁵ Tiam la sepa anĝelo sonis: kaj estis laŭtaj voĉoj en la ĉielo, kiuj diris: “La regnoj de ĉi tiu mondo fariĝis la regnoj de nia Sinjoro kaj de Lia Kristo, kaj Li regos eterne kaj eterne!” (Apokalipso 11:15)

Jesuo regos en la regno! Kaj la Biblio malkaŝas du el Liaj titoloj:

¹⁶ Kaj sur Sia mantelo kaj sur Sia femuro Li havas skribitan nomon: REĜO DE REĜOJ KAJ SINJORO DE SINJOROJ. (Apokalipso 19:16)

Sed ĉu Jesuo estas la sola, kiu regos? Rigardu ĉi tiun pasaĝon:

⁴ Kaj mi vidis tronojn, kaj ili sidis sur ili, kaj al ili estis donita juĝo. Kaj mi vidis la animojn de tiuj, kiuj estis senkapigitaj pro sia atesto pri Jesuo kaj pro la vorto de Dio, kiuj ne adorklinis la bestion aŭ ĝian bildon, kaj ne ricevis ĝian markon sur siaj frontoj aŭ sur siaj manoj. Kaj ili vivis kaj regis kun Kristo dum mil jaroj ... ⁶ Feliĉa kaj sankta estas tiu, kiu havas parton en la unua resurekto. Super tiuj la dua morto ne havas potencon, sed ili estos pastroj de Dio kaj de Kristo, kaj regos kun Li dum mil jaroj. (Apokalipso 20:4,6)

Veraj kristanoj estos resurektitaj por regi kun Kristo dum mil jaroj! La regno daŭros eterne (Apokalipso 11:15), sed la regado kun la unuaj resurektitaj sanktuloj menciitaj en Apokalipso 20:6 estis nur dum mil jaroj. Tial mi antaŭe nomis ĉi tion la unua fazo de la regno—la fizika, la milenia fazo, male al la fina, pli spirita fazo.

Pluraj eventoj estas listigitaj en la Libro de Apokalipso kiel okazantaj inter la milenia fazo kaj la fina fazo de la Regno de Dio:

⁷ Kiam la mil jaroj finiĝos, Satano estos liberigita el sia malliberejo

⁸ kaj eliros por trompi la naciojn, kiuj estas en la kvar anguloj de la tero, Gogon kaj Magogon, por kolekti ilin al batalo, kies nombro estas kiel la sablo de la maro. ... ¹¹ Kaj mi vidis grandan blankan tronon kaj Tiun, kiu sidis sur ĝi, de kies vizaĝo la tero kaj la ĉielo forfuĝis, kaj neniuj loko estis trovita por ili. ¹² Kaj mi vidis la mortintojn, malgrandajn kaj grandajn, starantajn antaŭ Dio, kaj libroj estis malfermitaj. Kaj alia libro estis malfermita, tiu estas la Libro de la Vivo. Kaj la mortintoj estis juĝitaj laŭ siaj faroj, laŭ tio, kio estis skribita en la libroj. ¹³ La maro redonis la mortintojn, kiuj

estis en ĝi, kaj la Morto kaj la Hades transdonis la mortintojn, kiuj estis en ili. Kaj ili estis juĝitaj, ĉiu laŭ siaj faroj. ¹⁴ Tiam la Morto kaj la Hades estis ĵetitaj en la lagon de fajro. Tio estas la dua morto. ¹⁵ Kaj ĉiu, kiu ne estis trovita skribita en la Libro de la Vivo, estis ĵetita en la lagon de fajro. (Apokalipso 20:7-8, 11-15)

La Libro de Apokalipso montras, ke estos posta fazo de la regno, kiu venas post la miljara regado kaj post la dua morto de tiuj, kiuj por ĉiam malakceptas penton kaj la vojojn de Dio:

¹ Kaj mi vidis novan ĉielon kaj novan teron, ĉar la unua ĉielo kaj la unua tero forpasis. Ankaŭ ne plu estis maro. ² Kaj mi, Johano, vidis la sanktan urbon, la Novan Jerusalemon, malsuprenirantan el la ĉielo, de Dio, preparitan kiel novedzino ornamita por sia edzo. ³ Kaj mi aŭdis laŭtan voĉon el la ĉielo, kiu diris: "Jen la tabernaklo de Dio estas kun homoj, kaj Li loĝos kun ili, kaj ili estos Lia popolo. Dio Mem estos kun ili kaj estos ilia Dio. ⁴ Kaj Dio forviŝos ĉiun larmon de iliaj okuloj; ne plu estos morto, nek malĝojo, nek krio. Ne plu estos doloro, ĉar la antaŭaj aferoj forpasis." (Apokalipso 21:1-4)

¹ Kaj li montris al mi riveron de pura akvo de vivo, klara kiel kristalo, eliranta el la trono de Dio kaj de la Ŝafido. ² En la mezo de ĝia strato, kaj sur ambaŭ flankoj de la rivero, estis la arbo de vivo, kiu donis dek du fruktojn, ĉiun monaton donante sian frukton. La folioj de la arbo estis por la resanigo de la nacioj. ³ Kaj ne plu estos malbeno; sed en ĝi estos la trono de Dio kaj de la Ŝafido, kaj Liaj servantoj servos Lin. ⁴ Ili vidos Lian vizaĝon, kaj Lia nomo estos sur iliaj frontoj. ⁵ Tie ne estos nokto; ili ne bezonas lampon nek lumon de la suno, ĉar la Sinjoro Dio donas al ili lumon. Kaj ili regos eterne kaj eterne. (Apokalipso 22:1-5)

Rimarku, ke ĉi tiu regado, kiu venas post la mil jaroj, inkluzivas la servantojn de Dio kaj daŭras eterne. La Sankta Urbo, kiu estis preparita en la ĉielo, forlasos la ĉielon kaj malsupreniros al la tero. Ĉi tio estas la komenco de la fina fazo de la Regno de Dio. Tempo, kiam ne plu estos DOLORO AŬ SUFERO!

La mildaj heredos la teron (Mateo 5:5) kaj ĉiujn aferojn (Apokalipso 21:7). La tero, inkluzive de la Sankta Urbo, kiu estos sur ĝi, estos pli bona, ĉar la vojoj de Dio estos efektivigitaj. Komprenu, ke:

⁷ Pri la kreskado de Lia regado kaj de la paco ne estos fino, (Jesaja 9:7)

Evidente kreskado estos post kiam la fina fazo de la Regno de Dio komenciĝos, ĉar ĉiuj obeos la registaron de Dio.

Ĉi tio estos tempo tre gloriega:

⁹ Sed kiel estas skribite: “Okulo ne vidis, nek orelo aŭdis, nek enpenetris en la koron de homo tio, kion Dio preparis por tiuj, kiuj Lin amas.” ¹⁰ Sed Dio revelaciis ĝin al ni per Sia Spirito. (1 Korintanoj 2:9-10)

Ĝi estas tempo de amo, ĝojo kaj eterna konsolo. Ĝi estos mirinda tempo! La Regno de Dio faros la eternecon fantastike pli bona. Ĉu vi ne volas havi vian parton en ĝi?

5. Fontoj ekster la Nova Testamento instruis la Regnon de Dio

Ĉu fruaj konfesantoj de Kristo pensis, ke ili devis prediki la evangelion de literala Regno de Dio?

Jes.

Antaŭ jaroj, en prelego farita de profesoro Bart Ehrman de la Universitato de Norda Karolino, li ripete kaj ĝuste emfazis, ke male al plimulto de konfesantaj kristanoj hodiaŭ, Jesuo kaj Liaj fruaj sekvantoj proklamis la Regnon de Dio. Kvankam la ĝenerala komprenado de Dr. Ehrman pri kristanismo multe diferencas de tiu de la *Continuing Church of God*, ni konsentus, ke la evangelio de la regno estas tio, kion Jesuo Mem proklamis kaj je kio Liaj sekvantoj kredis. Ni ankaŭ konsentus, ke multaj, kiuj hodiaŭ asertas kristanisman, ne komprenas tion.

La Plej Malnova Konservita Post-Novtestamenta Skribaĵo kaj Prediko

La Regno de Dio estis grava parto de tio, kio estas asertata esti “la plej malnova kompleta kristana prediko, kiu pluvivis” (Holmes M.W. *Ancient Christian Sermon. The Apostolic Fathers: Greek Texts and English Translations*, 2-a eld. Baker Books, Grand Rapids, 2004, p. 102). Ĉi tiu *Antikva Kristana Prediko* enhavas ĉi tiujn deklarojn pri la regno:

^{5:5} Krome, vi scias, fratoj, ke nia restado en la mondo de la karno estas sensignifa kaj pasema, sed la promeso de Kristo estas granda kaj mirinda: ripozo en la venonta regno kaj eterna vivo.

La supra deklaro montras, ke la regno ne nun estas, sed venos kaj estos eterna. Krome, ĉi tiu antikva prediko deklaras:

^{6:9} Nun, se eĉ tiaj justaj viroj ne kapablas, per siaj propraj justaj faroj, savi siajn infanojn, kian certecon ni havas eniri la regnon de Dio, se ni ne konservas nian bapton pura kaj sen makulo? Aŭ kiu estos nia advokato, se ni ne estas trovitaj havi sanktajn kaj justajn farojn? ^{9:6} Tial ni amu unu la alian, por ke ni ĉiuj eniru la regnon de Dio. ^{11:7} Tial, se ni scias, kio estas ĝusta antaŭ la okuloj de Dio, ni

eniros Lian regnon kaj ricevos la promesojn, kiujn “orelo ne aŭdis nek okulo vidis, nek la koro de homo imagis.”

^{12:1} Ni do atendu, horon post horo, la regnon de Dio en amo kaj justeco, ĉar ni ne scias la tagon de la aperado de Dio. ^{12:6} li diras, la regno de mia Patro venos.

La supraj deklaroj montras, ke necesas amo per taŭga vivo, ke ni ankoraŭ ne eniris la Regnon de Dio, kaj ke ĝi okazas post la tago de la aperado de Dio—tio estas post kiam Jesuo revenos. Ĝi estas la regno de la Patro, kaj la regno ne estas nur Jesuo.

Interese, ke la plej malnova ŝajne kristana prediko, kiun Dio permesis pluvi, instruas la saman Regnon de Dio, kiun instruas la Nova Testamento kaj kiun la *Continuing Church of God* nun instruas (eble ĝi povus esti de vera Eklezio de Dio, sed mia limigita scio pri la greka malhelpas min fari pli firman deklaron).

Gvidantoj de la dua jarcento kaj la Evangelio de la Regno

Notindas, ke en la frua 2-a jarcento Papias, aŭskultanto de Johano kaj amiko de Polikarpo, kaj konsiderata kiel sanktulo de la romkatolikoj, instruis la milenian regnon. Eŭsebio notis, ke Papias instruis:

... estos milenio post la resurekto el la mortintoj, kiam la persona regado de Kristo estos establita sur ĉi tiu tero. (Fragmentoj de Papias, VI. Vidu ankaŭ Eŭsebio, Eklezia Historio, Libro 3, XXXIX, 12)

Papias instruis, ke tio estos tempo de granda abundo:

Simile, [li diris], ke grajno de tritiko produktus dek mil spikojn, kaj ke ĉiu spiko havus dek mil grajnoj, kaj ke ĉiu grajno donus dek funtojn da klara, pura, fajna faruno; kaj ke pomoj, semoj kaj herbo produktus en similaj proporcioj; kaj ke ĉiuj bestoj, manĝante tiam nur la produktojn de la tero, fariĝus pacemaj kaj harmoniaj, kaj estus en perfekta submetiĝo al homo.” [Atestado pri tiuj aferoj estas skribita de Papias, antikva viro, kiu estis aŭskultanto de Johano kaj amiko de Polikarpo, en la kvara el siaj libroj; ĉar kvin libroj estis verkitaj de li ...] (Fragmentoj de Papias, IV)

La post-Novtestamenta *Letero al la Korintanoj* diras:

42:1-3 La apostoloj ricevis la Evangelion por ni de la Sinjoro Jesuo Kristo; Jesuo Kristo estis sendita el Dio. Tiel do Kristo estas el Dio, kaj la apostoloj estas el Kristo. Ambaŭ do venis laŭ la volo de Dio en la destinita ordo. Ricevinte do komision, kaj estinte plene certigitaj per la resurekto de nia Sinjoro Jesuo Kristo kaj konfirmitaj en la vorto de Dio kun plena certeco de la Sankta Spirito, ili eliris kun la ĝojaj novaĵoj, ke la regno de Dio venos.

Polikarpo de Smirno estis frua kristana gvidanto, kiu ankaŭ estis disĉiplo de Johano, la lasta el la originalaj apostoloj, kiu mortis. Polikarpo ĉ. 120-135 p.K. instruis:

Feliĉaj estas la malriĉuloj, kaj tiuj, kiuj estas persekutataj pro justeco, ĉar al ili apartenas la regno de Dio. (Polikarpo. *Letero al la Filipianoj*, Ĉapitro II. *El Ante-Nicene Fathers, Volumo 1*, redaktita de Alexander Roberts kaj James Donaldson. Amerika eldono, 1885)

Sciante do, ke “Dio ne estas mokata,” ni devas iri digne de Lia ordono kaj gloro ... Ĉar estas bone, ke ili estu forigitaj de la deziroj, kiuj estas en la mondo, ĉar “ĉiu deziro militas kontraŭ la spirito”; kaj “nek malĉastuloj, nek virinecaj, nek misuzantoj de si mem kun homoj, heredos la regnon de Dio,” nek tiuj, kiuj faras aferojn malkonvenajn kaj nedecajn. (ibid, Ĉapitro V)

Do ni servu Lin kun timo kaj kun ĉia reverenco, same kiel Li Mem ordonis al ni, kaj kiel la apostoloj, kiuj predikis al ni la Evangelion, kaj la profetoj, kiuj antaŭdiris la venon de la Sinjoro. (ibid, Ĉapitro VI)

Kiel aliaj en la Nova Testamento, Polikarpo instruis, ke la justuloj, ne la ordonrompantoj, heredos la Regnon de Dio.

La jena ankaŭ laŭdire estis instruita de Polikarpo:

Kaj en la sekva sabato li diris: ‘Aŭskultu mian admonon, amataj infanoj de Dio. Mi petegis vin, kiam la episkopoj estis ĉeestantaj, kaj nun denove mi admonas vin ĉiujn konduki vin decence kaj digne

laŭ la vojo de la Sinjoro ... Atentu, kaj denove Estu pretaj, Ne lasu viajn korojn pezigitaj, la novan ordonon pri amo unu al alia, Lian alvenon subite manifestiĝantan kiel rapida fulmo, la grandan juĝon per fajro, la eternan vivon, Lian senmortan regnon. Kaj ĉiuj aferoj, kiujn Dio instruas, kiujn vi scias, kiam vi serĉas la inspirajn Skribaĵojn, gravuru per la plumo de la Sankta Spirito sur viajn korojn, por ke la ordonoj restu en vi neforigeblaj.’ (Vivo de Polikarpo, Ĉapitro 24. J. B. Lightfoot, The Apostolic Fathers, vol. 3.2, 1889, pp. 488-506)

Melito de Sardes, kiu estis gvidanto de la Eklezio de Dio, ĉ. 170 p.K., instruis:

Ja la leĝo eliris en la evangelio—la malnova en la nova, ambaŭ elirantaj kune el Cion kaj Jerusalemo; kaj la ordono eliris en graco, kaj la tipo en la plenumo, kaj la ŝafido en la Filo, kaj la ŝafo en homo, kaj la homo en Dio ...

Sed la evangelio fariĝis la klarigo de la leĝo kaj ĝia

plenumo, dum la eklezio fariĝis la deponejo de la vero ...

Ĉi tiu estas Tiu, kiu liberigis nin el sklaveco en liberecon, el mallumo en lumon, el morto en vivon, el tiraneco en eternan regnon. (Melito. Homilio Pri la Pasko. Versoj 7,40, 68. Traduko el Kerux: The Journal of Online Theology. <http://www.kerux.com/documents/KeruxV4N1A1.asp>)

Tiel, la Regno de Dio estis konata kiel io eterna, ne simple la nuna kristana aŭ romkatolika eklezio, kaj ĝi inkludis la leĝon de Dio.

Alia verko de la meza ĝis malfrua dua jarcento admonas homojn rigardi al la regno:

Tial neniu el vi plu fingru nek rigardu malantaŭen, sed volonte alproksimiĝu al la Evangelio de la regno de Dio. (Romano Klemento. Rekonoj, Libro X, Ĉapitro XLV. Elekto el Ante-Nicene Fathers, Volumo 8. Redaktita de Alexander Roberts kaj James Donaldson. Amerika eldono, 1886)

Krome, kvankam ĝi ŝajne ne estis verkita de iu en la vera eklezio, la verko de la meza dua jarcento titolita *La Paŝtisto de Hermas*, en la traduko de Roberts kaj Donaldson, uzas la esprimon “regno de Dio” dekkvar fojojn.

Veraj kristanoj, kaj eĉ multaj, kiuj nur konfesis Kriston, sciis ion pri la Regno de Dio en la dua jarcento.

Eĉ la romkatolika kaj orient-ortodoksa sanktulo Irenaeo komprenis, ke post la resurekto, kristanoj eniros la Regnon de Dio. Rigardu, kion li skribis ĉ. 180 p.K.:

Ĉar tia estas la stato de tiuj, kiuj kredis, ĉar en ili konstante restas la Sankta Spirito, kiu estis donita de Li en la bapto, kaj estas konservata de la ricevinto, se li iras en vero kaj sankteco kaj justeco kaj paciena persisto. Ĉar tiu animo havas resurekton en tiuj, kiuj kredas, la korpo denove ricevante la animon, kaj kune kun ĝi, per la potenco de la Sankta Spirito, estante leviĝinta kaj eniranta en la regnon de Dio. (Irenaeo, Sankta, Episkopo de Liono. Tradukita el la armena de Armitage Robinson. La Demonstracio de la Apostola Prediko, Ĉapitro 42. Wells, Somerset, okt. 1879. Kiel publikigita de SOCIETY FOR PROMOTING CHRISTIAN KNOWLEDGE. NEW YORK: THE MACMILLAN CO, 1920)

Teofilo de Antioĥio instruis:

Mi nur mencias Lian bonecon; se mi nomas Lin Regno, mi nur mencias Lian gloron ... Ĉar se Li estus farinta lin senmortan de la komenco, Li estus farinta lin Dio. ... Do Li ne faris lin nek senmortan nek mortan, sed, kiel ni diris supre, kapablan de ambaŭ; por ke, se li klinus sin al la aferoj de senmortecon, observante la ordonon de Dio, li ricevu de Li senmortecon kiel rekompencan, kaj fariĝu Dio. (Teofilo, Al Aŭtolikus, 1:3, 2:27)

La romkatolika sanktulo Hipolito, en la frua tria jarcento, skribis:

Kaj vi ricevos la regnon de la ĉielo, vi, kiuj, dum vi restis en ĉi tiu vivo, konis la Ĉielan Reĝon. Kaj vi estos kunulo de la Diaĵo, kaj kunheredanto kun Kristo, jam ne sklavigitaj de deziroj aŭ pasioj, kaj neniam denove konsumitaj de malsano. Ĉar vi fariĝis Dio: ĉar kiujn

ajn suferojn vi suferis dum vi estis homo, tiujn Li donis al vi, ĉar vi estis el mortema formo; sed kion ajn konsekvence kun Dio estas doni, tion Dio promesis doni al vi, ĉar vi estas dievigita kaj naskita al senmorteco. (Hipolito. Refuto de Ĉiuj Herezoj, Libro X, Ĉapitro 30)

La celo por homoj estas esti dievigitaj (kiel literalaj infanoj de Dio, vidu Psalmo 82:6) en la venonta Regno de Dio.

La venonta Regno de Dio estis instruo de la originala katolika eklezio (vidu ankaŭ nian senpagan elektronikan libron, havebla ĉe ccog.org, titolitan [Kredoj de la Originala Katolika Eklezio: Ĉu restaĝgrupo povus havi kontinuan apostolan sukcedon?](#)).

Problemoj en la Dua kaj Tria Jarcentoj

Malgraŭ la vasta akcepto de la regno, en la dua jarcento leviĝis apostato kontraŭ la leĝo, nomata Markiono. Markiono instruis kontraŭ la leĝo de Dio, la Sabato, kaj la literala Regno de Dio. Kvankam li estis denunciata de Polikarpo kaj aliaj, li havis kontakton kun la Eklezio de Romo dum sufiĉe longa tempo kaj ŝajne havis multan influon super la roma eklezio.

En la dua kaj tria jarcentoj, alegoriistoj estis establigantaj en Aleksandrio (Egiptujo). Multaj alegoriistoj kontraŭstaris la doktrinon pri literala regno de Dio. Rigardu la raporton pri kelkaj el tiuj alegoriistoj:

Dionizio naskiĝis el nobla kaj riĉa pagana familio en Aleksandrio, kaj estis edukita en ilia filozofio. Li forlasis la paganajn lernejojn por fariĝi disĉiplo de Origeno, kiun li sukcedis en la gvido de la katehisma lernejo de Aleksandrio...

Klemento, Origeno, kaj la gnostika lernejo koruptis la doktrinojn de la sanktaj orakoloj per siaj fantaziaj kaj alegoriaj interpretoj... ili gajnis al si la nomon "Alegoriistoj". Nepos publike batalis kontraŭ la Alegoriistoj, kaj asertis, ke estos regado de Kristo sur la tero...

Dionizio disputis kun la sekvantoj de Nepos, kaj laŭ lia raporto... "tia stato de aferoj, kia nun ekzistas en la regno de Dio." Ĉi tio estas

la unua mencio pri la regno de Dio ekzistanta en la nuna stato de la eklezioj...

Nepos riproĉis ilian eraron, montrante, ke la regno de la ĉielo ne estas alegoria, sed estas la literala venonta regno de nia Sinjoro en la resurekto al eterna vivo...

Do la ideo de la regno venanta en la nuna stato de aferoj estis konceptita kaj naskita en la gnostika lernejo de Alegoriistoj en Egiptujo, en ĉ. 200 ĝis 250 p.K., plena jarcento antaŭ ol la episkopo de la imperio komencis esti rigardataj kiel okupantoj de la trono...

Klemento konceptis la ideon pri la regno de Dio kiel stato de vera mensa scio pri Dio. Origeno prezentis ĝin kiel spiritan signifon kaŝitan en la klara letero de la Skribaĵoj. (Ward, Henry Dana. The Gospel of the Kingdom: A Kingdom Not of this World; Not in this World; But to Come in the Heavenly Country, of the Resurrection from the Dead and of the Restitution of All Things. Published by Claxton, Remsen & Haffelfinger, 1870, pp. 124-125)

Tiel, dum Episkopo Nepos instruis la evangelion de la Regno de Dio, la alegoriistoj provis elpensi falsan, malpli literalan komprenon pri ĝi. Episkopo Apolinario de Hierapolis ankaŭ provis batali kontraŭ la eraroj de la alegoriistoj ĉirkaŭ la sama tempo. Tiuj, kiuj vere estis en la Eklezio de Dio, staris por la vero de la literala Regno de Dio tra la historio.

Herbert W. Armstrong Instruis la Evangelion de la Regno, Kaj Pli

En la 20-a jarcento, la forpasinta Herbert W. Armstrong, la unua gvidanto de la moderna Filadelfia epoko de la Eklezio de Dio (Apokalipso 3:7-13), skribis:

Ĉar ili malakceptis la evangelion de Kristo ..., la mondo devis anstataŭigi ion alian en ĝia loko. Ili devis elpensi kontraŭfalsaĵon! Do ni aŭdis pri la regno de Dio parolata kiel nura bela banalaĵo—bela sento en homaj koroj—reduktante ĝin al etera, nereala NENIO! Aliaj misprezentis, ke la “EKLEZIO” estas la regno ... La profeto Daniel, kiu vivis 600 jarojn antaŭ Kristo, sciis, ke la regno

de Dio estis reala regno—registaro regante super literalaj HOMOJ sur la tero ...

Jen ... estas la klarigo de Dio pri tio, kio la REGNO DE DIO ESTAS: “Kaj en la tagoj de tiuj reĝoj ...”—ĝi ĉi tie parolas pri la dek piedfingroj, parte el fero kaj parte el fragila argilo. Ĉi tio, kunligante la profetaĵon kun Daniel 7 kaj Apokalipso 13 kaj 17, rilatas al la novaj UNUIGINTAJ ŜTATOJ DE EŬROPO, kiuj nun formiĝas ... antaŭ viaj propraj okuloj! Apokalipso 17:12 klarigas la detalon, ke ĝi estos unuigo de DEK REĜOJ AŬ REGNOJ, kiuj (Apok. 17:8) revivigos la malnovan ROMIAN IMPERION ...

Kiam Kristo venos, Li venos kiel REĜO de reĝoj, regante la tutan teron (Apok. 19:11-16); kaj LIA REGNO—la REGNO DE DIO—diris Daniel, estas por KONSUMI ĉiujn ĉi tiujn mondajn regnojn. Apokalipso 11:15 deklaras ĝin per ĉi tiuj vortoj: “La regnoj de ĉi tiu mondo fariĝis LA REGNOJ DE NIA SINJORO KAJ DE LIA KRISTO, kaj Li regos eterne kaj eterne!” Tio estas LA REGNO DE DIO. Ĝi estas la FINO de la nunaj registaroj—jes, kaj eĉ de Usono kaj la britaj nacioj. Ili tiam fariĝos la regnoj—la REGISTAROJ—de la Sinjoro JESUO KRISTO, tiam REĜO de reĝoj super la tuta tero. Ĉi tio tute KLARIGAS la fakton, ke la REGNO DE DIO estas literala REGISTARO. Same kiel la Kaldea Imperio estis REGNO—same kiel la Roma Imperio estis REGNO—tiel la REGNO DE DIO estas registaro. Ĝi transprenos la REGISTARON de la NACIOJ de la mondo. Jesuo Kristo estis NASKITA por esti REĜO—REGANTO! ...

La sama Jesuo Kristo, kiu piedpaŝis super la montetoj kaj valoj de la Sankta Lando kaj la stratoj de Jerusalemo antaŭ pli ol 1900 jaroj, revenas. Li diris, ke Li revenos. Post kiam Li estis krucumita, Dio levis Lin el la mortintoj post tri tagoj kaj tri noktoj (Mat. 12:40; Agoj 2:32; 1 Kor. 15:3-4). Li supreniris al la Trono de Dio, Ĉefsidejo de la Registaro de la Universo (Agoj 1:9-11; Hebr. 1:3; 8:1; 10:12; Apok. 3:21).

Li estas la “nobelulo” de la parabolo, kiu iris al la Trono de Dio—la “malproksima lando”—por esti kronita kiel Reĝo de reĝoj super ĉiuj nacioj, kaj poste reveni al la tero (Luko 19:12-27).

Denove, Li estas en la ĉielo ĝis la “tempoj de restarigo de ĉio” (Agoj 3:19-21). Restarigo signifas restaŭrigi al pli frua stato aŭ kondiĉo. En ĉi tiu kazo, la restarigo de la registaro de Dio sur la tero, kaj tiel la restarigo de la monda paco kaj utopiaj kondiĉoj.

La nuna monda ĥaoso, kreskantaj militoj kaj malkonsentoj kulminas en mondaj problemoj tiel grandaj, ke, krom se Dio intervenos, neniuj homoj karnaj estus savitaj vivantaj (Mat. 24:22). En ĝia tuta kulmino, kiam prokrasto kondukus al la ekstermo de ĉiu vivo sur ĉi tiu planedo, Jesuo Kristo revenos. Ĉi-foje Li venas kiel dia Dio. Li venas en ĉiu potenco kaj gloro de la universo-regada Kreinto. (Mat. 24:30; 25:31.) Li venas kiel “Reĝo de reĝoj, kaj Sinjoro de sinjoroj” (Apok. 19:16), por establi mondan superan registaron kaj regi ĉiujn naciojn “per fera vergo” (Apok. 19:15; 12:5) ...

Ĉu Kristo Malbonvena?

Sed ĉu la homaro krios de ĝojo, kaj bonvenigos Lin en freneza ekstazo kaj entuziasmo—ĉu eĉ la eklezioj de tradicia kristanismo?

Ili ne faros tion! Ili kredos, ĉar la falsaj ministroj de Satano (2 Kor. 11:13-15) trompis ilin, ke Li estas la Antikristo. La eklezioj kaj la nacioj koleriĝos pri Lia veno (Apok. 11:15 kun 11:18), kaj la armeaj fortoj efektive provos batali kontraŭ Li por detrui Lin (Apok. 17:14)!

La nacioj estos engaĝitaj en la kulmina batalo de la venonta Tria Mondmilito, kun la batalfronto ĉe Jerusalemo (Zeĥ. 14:1-2), kaj poste Kristo revenos. En supernatura potenco Li “batalos kontraŭ tiuj nacioj”, kiuj batalas kontraŭ Li (verso 3). Li tute venkos ilin (Apok. 17:14)! “Liaj piedoj staros en tiu tago sur la monto de Olivoj,” tre proksime, oriente de Jerusalemo (Zeĥ. 14:4). (Armstrong HW. The Mystery of the Ages, 1984)

La Biblio deklaras, ke Jesuo revenos, kaj Li venkos, tamen multaj batalos kontraŭ Li ĉe Lia reveno (Apokalipso 19:19). Multaj asertos (surbaze de miskompreno de biblia profetaĵo, sed parte pro falsaj profetoj kaj mistikuloj), ke la revenanta Jesuo estas la fina Antikristo!

La jena ankaŭ estas de Herbert Armstrong:

Vera religio—la vero de Dio, povigita per la amo de Dio, donita per la Sankta Spirito ... NEDIREBLA ĜOJO de konado de Dio kaj de Jesuo Kristo—de konado de la VERO—kaj la varmeco de la dia AMO de Dio! ...

La instruoj de la vera Eklezio de Dio estas simple tiuj de “vivi per ĉiu vorto” de la Sankta Biblio ...

Homoj turnos sin de la vojo de “akiri” al la vojo de “donado” —la vojo de la amo de Dio.

Nova CIVILIZACIO nun ekprenos la teron! (ibid)

La NOVA CIVILIZACIO estas la Regno de Dio. Proklami, ke tiu nova civilizacio venos kaj baziĝos sur amo, estas grava parto de tio, pri kio temas la vera evangelio pri la regno, kiun instruis Jesuo kaj Liaj sekvantoj. Tion ni en la *Continuing Church of God* predikas.

Herbert Armstrong komprenis, ke Jesuo instruis, ke la homa socio, eĉ kiam ĝi pensas, ke ĝi volas obei, malakceptis la “donadan” vivmanieron, la vojon de amo. Preskaŭ neniuj ŝajnas taŭge kompreni la signifon de tio, kion instruis Jesuo.

Savo per Jesuo estas parto de la Evangelio

Nun iuj, kiuj legis ĝis ĉi tie, probable scivolos pri la rolo de la morto de Jesuo en la savo. Jes, Lia morto estas parto de la evangelio, pri kiu skribis kaj la Nova Testamento kaj Herbert W. Armstrong.

La Nova Testamento montras, ke la evangelio inkluzivas savon per Jesuo:

¹⁶ Ĉar mi ne hontas pri la evangelio de Kristo, ĉar ĝi estas la potenco de Dio al savo por ĉiu, kiu kredas, unue por la judo kaj ankaŭ por la greko (Romanoj 1:16).

⁴ Tial tiuj, kiuj estis diŝjetitaj, iris ĉien predikante la vorton. ⁵ Tiam Filipo malsupreniris al la urbo Samario kaj predikis al ili Kriston. ...

¹² Sed kiam ili kredis Filipon, kiam li predikis la aferojn pri la regno

de Dio kaj la nomo de Jesuo Kristo, kaj viroj kaj virinoj estis baptitaj. ...²⁵ Do kiam ili atestis kaj predikis la vorton de la Sinjoro, ili revenis al Jerusalemo, predikante la evangelion en multaj vilaĝoj de la samarianoj.²⁶ Kaj anĝelo de la Sinjoro parolis al Filipo ...⁴⁰ Filipo troviĝis en Azoto. Kaj trairante, li predikis en ĉiuj urboj, ĝis li venis al Cezareo. (Agoj 8:4,5,12,25,26,40)

¹⁸ li predikis al ili Jesuon kaj la resurekton. (Agoj 17:18)

³⁰ Tiam Paŭlo loĝis tutajn du jarojn en sia propra luita domo, kaj akceptis ĉiujn, kiuj venis al li, ³¹ **predikante la regnon de Dio kaj instruante la aferojn, kiuj koncernas la Sinjoron Jesuon Kriston,** kun plena kuraĝo, neniu malhelpante lin. (Agoj 28:30-31)

Rimarku, ke la predikado inkludis Jesuon KAJ la regnon. Bedaŭrinde, ĝusta komprenado de la evangelio de la Regno de Dio tendencas mankadi en la instruoj de la greko-romiaj eklezioj.

Efektive, por helpi nin fariĝi parto de tiu regno, Dio amis homojn tiel multe, ke Li sendis Jesuon por morti por ni (Johano 3:16-17), kaj ankaŭ savas nin per Sia graco (Efesanoj 2:8). Kaj tio estas parto de la bona novaĵo (Agoj 20:24).

La Evangelio de la Regno estas tio, kion la mondo bezonas, sed ...

Labori por paco (Mateo 5:9) kaj fari bonon estas valoraj celoj (vidu Galatoj 6:10). Tamen, multaj mondaj gvidantoj, inkluzive de religiaj, kredas, ke estos internacia homa kunlaboro, kiu alportos pacon kaj prosperon, kaj ne la Regno de Dio. Kaj dum ili havos kelkajn tempajn sukcesojn, ili ne nur ne sukcesos, sed kelkaj el iliaj homaj klopodoj finfine kondukos la planedon Teron al la punkto, ke vivo estus nedaŭrigebla, se Jesuo ne revenus por establi Sian Regnon (Mateo 24:21-22). Homoj riparantaj la teron sen Dio estas vana kaj falsa evangelio (Psalmoj 127:1).

Multaj en la mondo provas kunmeti duonreligian babilonan internacian planon por enkonduki novan mondordon en la 21-a jarcento. Tio estas io, kion la *Continuing Church of God* malaprobis ekde sia komenco kaj planas daŭre malaprobi. Ekde kiam Satano trompis Evan por fali en version de sia

evangelio antaŭ preskaŭ 6000 jaroj (Genezo 3), multaj homoj kredis, ke ili scias pli bone ol Dio, kio igos ilin kaj la mondon pli bonaj.

Laŭ la Biblio, necesos kombino de militestro en Eŭropo (nomata la Reĝo de la Nordo, ankaŭ nomata la Bestio de Apokalipso 13:1-10) kune kun religia gvidanto (nomata la falsa profeto, ankaŭ nomata LA fina Antikristo kaj la dukorna Bestio de Apokalipso 13:11-17) el la urbo de sep montetoj (Apokalipso 17:9,18), por alporti ‘babilonan’ mondordon (Apokalipso 17 kaj 18). Kvankam la homaro bezonas la revenon de Kristo kaj la establon de Lia regno, multaj en la mondo ne atentis ĉi tiun mesaĝon en la 21-a jarcento—ili daŭre kredas diversajn versiojn de la falsa evangelio de Satano. Sed la mondo ricevos atestaĵon.

Memoru, ke Jesuo instruis:

¹⁴ Kaj ĉi tiu evangelio pri la regno estos predikita en la tuta mondo kiel atesto al ĉiuj nacioj, kaj tiam venos la fino. (Mateo 24:14)

Rimarku, ke la evangelio pri la regno atingos la mondon kiel atesto, kaj tiam venos la fino. Tiu “fino” estas la komenco de la “granda tribulacio.

Estas pluraj kialoj por tio.

Unu kialo estas, ke Dio volas, ke la mondo aŭdu la veran evangelion antaŭ la komenco de la Granda Tribulacio (kiu montriĝas komenciĝi en Mateo 24:21). Tiel, la evangelia mesaĝo estas atestaĵo kaj averto (vidu Ezekiel 3; Amos 3:7). Ĝi rezultigos pli da konvertiĝoj el la nacioj (Romanoj 11:25) kaj el la restaĵo de Israelo (Romanoj 9:27) antaŭ ol Jesuo revenos.

Alia kialo estas, ke la esenco de la mesaĝo kontraŭstaras la vidpunktojn de la leviĝanta Reĝo de la Nordo, la Bestio-potenco, kune kun la Falsa Profeto, la fina Antikristo. Tiuj du esence promesas pacon per homa klopodo kaj religia kompromiso, sed tio kondukos al la fino (Mateo 24:14-22) kaj pereco (vidu 1 Tesalonikanoj 5:3).

Kvankam la Biblio diras, ke oni batalu por la originala vera kredo (Judas 3), ke la vorto de Dio estas vero (Johano 17:17), kaj ke veraj kristanoj devas esti apartaj de tiuj, kiuj kompromisas kun paganismo (2 Korintanoj 6:14-17), multaj asertos, ke ilia “evangelio” (bona novaĵo) implikas

kompromison, por ke paco kaj unueco povu ekzisti. Bedaŭrinde, la vera evangelio de la Regno de Dio estos konsiderata falsa evangelio de multaj el tiuj, kiuj antaŭenigas la ekumenajn kaj interreligiajn agendojn de la Bestio kaj la Falsa Profeto (la fina Antikristo).

Pro signoj kaj mensogaj mirakloj asociitaj kun ili (2 Tesalonikanoj 2:9), plimulto en la mondo elektos kredi mensogon (2 Tesalonikanoj 2:9-12) anstataŭ la evangelia mesaĝo. Pro malĝustaj kondamnoj de la milenia Regno de Dio fare de romkatolikoj, orientaj ortodoksuloj, luteranoj kaj aliaj, multaj malĝuste asertos, ke la mesaĝo de la milenia evangelio de la Regno de Dio estas la falsa evangelio asociita kun la Bestio kaj la Antikristo.

Antaŭ la komenco de la Granda Tribulacio, la fidelaj Filadelfiaj kristanoj (Apokalipso 3:7-13) atingos la mondon (Mateo 24:14), proklamante la milenian evangelion de la regno kaj rakontante al la mondo, kion certaj mondaj gvidantoj (inkluzive de la Bestio kaj la Falsa Profeto) faros.

Ili subtenos la mesaĝon diri al la mondo, ke la Bestio, la Reĝo de la Nordo, kune kun la Falsa Profeto, la fina Antikristo, finfine detruos (kune kun kelkaj el iliaj aliancanoj) la Usonon kaj la anglalingvajn naciojn Brition, Kanadon, Aŭstralion kaj Novzelandon (Daniel 11:24,39), kaj ke ili baldaŭ poste detruos araban/islaman konfederacion (Daniel 11:40-43), funkcios kiel instrumentoj de la demonoj (Apokalipso 16:13-14), kaj finfine batalos kontraŭ Jesuo Kristo ĉe Lia reveno (Apokalipso 16:14; 19:19-20). La fidelaj Filadelfianoj (Apokalipso 3:7-13) sciigos, ke la milenia regno de Dio venos baldaŭ.

Tio verŝajne generos multan amaskomunikilan priraportadon kaj kontribuos al la plenumo de Mateo 24:14. Ni en la *Continuing Church of God* preparas literaturon (en multaj lingvoj), aldonas al retejoj, kaj faras aliajn paŝojn por prepari la ‘mallongan laboron’ (vidu Romanoj 9:28), kiu helpas konduki al la decido de Dio, ke Mateo 24:14 estis sufiĉe provizita kiel atesto por ke la fino venu.

La mondaj gvidantoj, kiuj proklamas la ‘falsan evangelion’ (verŝajne iu ‘nova’ speco de supera gvidanto de Eŭropo kune kun kompromitita papo, kiu asertos formon de katolikismo) ne ŝatos tiun proklamon—ili ne volos, ke la mondo lernu, kion ili fakte faros (kaj eble eĉ ne kredos ĝin unue, vidu

Jesaja 10:5-7). Ili kaj/aŭ iliaj subtenantoj verŝajne ankaŭ malvere instruos, ke la fidelaj Filadelfiaj kristanoj proponos ekstreman doktrinion (milenismon) pri venonta antikristo. Kiujn ajn kondamnojn, kiujn ili kaj/aŭ iliaj sekvantoj faros kontraŭ la fidelaj Filadelfianoj kaj la *Continuing Church of God*, tiuj kaŭzos persekuton (Daniel 11:29-35; Apokalipso 12:13-15). Ankaŭ tio kondukos al la fino—la komenco de la Granda Tribulacio (Mateo 24:21; Daniel 11:39; vidu Mateo 24:14-15; Daniel 11:31), kaj al 3½-jara tempo de protekto por la fidelaj Filadelfiaj kristanoj (Apokalipso 3:10; 12:14-16).

La Bestio kaj la Falsa Profeto provos perforton, ekonomian ŝantaĝon, signojn, mensogajn miraklojn, murdon, kaj aliajn premojn (Apokalipso 13:10-17; 16:14; Daniel 7:25; 2 Tesalonikanoj 2:9-10), por havi kontrolon. Kristanoj demandas:

¹⁰ “Ĝis kiam, ho Sinjoro, sankta kaj vera, ĝis kiam Vi ne juĝos kaj ne venĝos nian sangon sur tiuj, kiuj loĝas sur la tero?” (Apokalipso 6:10)

Dum la epokoj, la popolo de Dio demandis kaj scivolis: “Kiom longe daŭros, ĝis Jesuo revenos?”

Kvankam ni ne scias la tagon aŭ horon, ni atendas, ke Jesuo revenos (kaj la milenia Regno de Dio estos establita) en la 21-a jarcento surbaze de multaj skribaĵoj (ekz. Mateo 24:4-34; Psalmo 90:4; Oseo 6:2; Luko 21:7-36; Hebreoj 1:1-2; 4:4,11; 2 Petro 3:3-8; 1 Tesalonikanoj 5:4), kelkaj partoj de kiuj ni nun vidas plenumiĝi.

Se Jesuo ne intervenos, la homaro ekstermos ĉiun vivon:

²¹ Ĉar tiam estos granda tribulacio, kia ne estis de la komenco de la mondo ĝis nun, nek jam estos. ²² Kaj se tiuj tagoj ne estus mallongigitaj, neniuj karno estus savita; sed pro la elektitoj tiuj tagoj estos mallongigitaj. (Mateo 24:21-22)

²⁹ Tuj post la tribulacio de tiuj tagoj la suno estos mallumigita, kaj la luno ne donos sian lumon; la steloj falos el la ĉielo, kaj la potencoj de la ĉielo estos skuataj. ³⁰ Tiam la signo de la Filo de homo aperos en la ĉielo, kaj tiam ĉiuj triboj de la tero ploros, kaj ili

vidos la Filon de homo venantan sur la nuboj de la ĉielo kun potenco kaj granda gloro.³¹ Kaj Li sendos Siajn anĝelojn kun granda trumpeta sono, kaj ili kolektos Liajn elektitojn el la kvar ventoj, de unu fino de la ĉielo ĝis la alia. (Mateo 24:29-31)

La Regno de Dio estas tio, kion la mondo bezonas.

Ambasadoroj por la Regno

Kio estas via rolo en la Regno?

Nun, se vi estas vera kristano, vi devas esti ambasadoro de Jesuo kaj de la Regno de Dio. Rigardu, kion skribis la apostolo Paŭlo:

²⁰ Do nun ni estas ambasadoroj por Kristo, kvazaŭ Dio petus per ni: ni petegas vin en la nomo de Kristo, repaciĝu kun Dio. (2 Korintanoj 5:20)

¹⁴ Stariĝu do, ĉirkaŭzonante viajn lumbojn per vero, surmetinte la brustplaton de justeco, ¹⁵ kaj ŝuante viajn piedojn per la preparo de la evangelio de paco; ¹⁶ super ĉio, prenante la ŝildon de fido, per kiu vi kapablos estingi ĉiujn fajrajn sagojn de la malvirtulo. ¹⁷ Kaj prenu la kaskon de savo, kaj la glavon de la Spirito, kiu estas la vorto de Dio; ¹⁸ preĝante ĉiam per ĉia preĝo kaj petego en la Spirito, kaj vigle atentante tion per ĉia persistemo kaj petego por ĉiuj sanktuloj— ¹⁹ kaj por mi, ke al mi estu donita parolo, por ke mi kuraĝe malfermu mian buŝon por konigi la misteron de la evangelio, ²⁰ pro kiu mi estas ambasadoro en ĉenoj; por ke mi en ĝi parolu kuraĝe, kiel mi devas paroli. (Efesanoj 6:14-20)

Kio estas ambasadoro? *Merriam-Webster* havas la jenan difinon:

1: oficiala sendito; precipe: diplomatia reprezentanto de la plej alta rango, akreditita al fremda registaro aŭ suverenulo kiel la loĝanta reprezentanto de sia propra registaro aŭ suverenulo, aŭ nomumita por speciala kaj ofte provizora diplomatia tasko

2 a: aŭtorigita reprezentanto aŭ sendito

Se vi estas vera kristano, vi estas oficiala sendito por Kristo! Rigardu, kion skribis la apostolo Petro:

⁹ Sed vi estas elektita generacio, reĝa pastraro, sankta nacio, Lia propra aparta popolo, por ke vi proklamu la laŭdojn de Tiu, kiu vokis vin el mallumo en Sian mirindan lumon; ¹⁰ kiu iam ne estis popolo, sed nun estas la popolo de Dio, kiu ne ricevis kompaton, sed nun ricevis kompaton. (1 Petro 2:9-10)

Kiel kristanoj, ni devas esti parto de sankta nacio.

Kiu nacio nun estas sankta?

Certe neniu el la regnoj de ĉi tiu mondo—sed ili finfine fariĝos parto de la Regno de Kristo (Apokalipso 11:15). Ĝi estas la nacio de Dio, Lia Regno, kiu estas sankta.

Kiel ambasadoroj, ni normale ne engaĝiĝas en la rektan politikon de la nacioj de ĉi tiu mondo. Sed ni devas vivi la vojon de Dio nun (vidu ankaŭ la senpagan elektronikan libron haveblan ĉe www.ccog.org, titolitan: *Kristanoj: Ambasadoroj por la Regno de Dio, Bibliaj instruoj pri vivado kiel kristano*). Vivante nun la vivmanieron de Dio, ni pli bone lernas, kial la vojoj de Dio estas la plej bonaj, por ke en Lia regno ni povu esti reĝoj kaj pastroj kaj regi kun Kristo sur la tero:

⁵ Al Li, kiu amis nin kaj lavis nin de niaj pekoj per Sia propra sango,

⁶ kaj faris nin reĝoj kaj pastroj al Sia Dio kaj Patro, al Li estu gloro kaj regado eterne kaj eterne. Amen. (Apokalipso 1:5-6)

¹⁰ Kaj faris nin reĝoj kaj pastroj al nia Dio; kaj ni regos sur la tero. (Apokalipso 5:10)

Unu estonta aspekto de fariĝi reĝoj kaj pastroj estos instrui tiujn, kiuj tiam estos mortemaj, iri laŭ la vojoj de Dio:

¹⁹ Ĉar la popolo loĝos en Cion ĉe Jerusalemo; vi ne plu ploros. Li estos tre bonkora al vi ĉe la sono de via krio; kiam Li aŭdos ĝin, Li respondos al vi. ²⁰ Kaj kvankam la Sinjoro donas al vi la panon de mizero kaj la akvon de turmento, tamen viaj instruistoj ne plu estos

forpelitaj en angulon, sed viaj okuloj vidos viajn instruistojn. ²¹ Viaj oreloj aŭdos vorton malantaŭ vi, dirantan: “Ĉi tio estas la vojo, iru en ĝi,” kiam ajn vi turnos vin dekstren aŭ kiam ajn vi turnos vin maldekstren. (Jesaja 30:19-21)

Kvankam tio estas profetaĵo por la milenia regno, en ĉi tiu epoko kristanoj devas esti preparitaj instrui:

¹² ... Jam nun vi devus esti instruistoj, (Hebreoj 5:12)

¹⁵ Sed sanktigu la Sinjoron Dion en viaj koroj; kaj estu ĉiam pretaj doni respondon al ĉiu homo, kiu demandas vin pri la espero, kiu estas en vi, kun mildeco kaj timo: (1 Petro 3:15, KJV)

La Biblio montras, ke multaj el la pli fidelaj kristanoj, tuj antaŭ la komenco de la Granda Tribulacio, instruos multajn:

³³ Kaj tiuj el la popolo, kiuj komprenas, instruos multajn (Daniel 11:33)

Do, lerni kaj kreski en graco kaj scio (2 Petro 3:18) estas io, kion ni devus fari nun. Jesuo diris: “Vi estos Miaj atestantoj en Jerusalemo, kaj en la tuta Judujo kaj Samario, kaj ĝis la fino de la tero” (Agoj 1:8). Parto de via rolo en la Regno de Dio estas povi instrui.

Kaj por la pli fidelaj, Filadelfiaj kristanoj (Apokalipso 3:7-13), ĉi tio ankaŭ inkluzivos subtenadon de la grava evangelia atesto antaŭ la komenco de la milenia regno de Dio (vidu Mateo 24:14).

Post kiam la Regno de Dio estos establita, la popolo de Dio estos uzata por helpi restarigi difektitan planedon:

¹² Tiuj el inter vi konstruos la malnovajn dezertajn lokojn; vi leviĝigos la fundamentojn de multaj generacioj; kaj vi estos nomataj Riparanto de la Rompitaĵo, Restariganto de Stratoj por Loĝado. (Jesaja 58:12)

Tiel, la popolo de Dio, kiu vivis laŭ la vojo de Dio en ĉi tiu epoko, faciligos al homoj loĝi en urboj (kaj aliloke) dum ĉi tiu tempo de restarigo en la milenio.

La mondo vere fariĝos pli bona loko. Ni devus esti ambasadoroj por Kristo nun, por ke ni ankaŭ povu servi en Lia Regno.

La Vera Evangelia Mesaĝo Transformas

Jesuo diris: “Se vi restas en Mia vorto, vi estas vere Miaj disĉiploj. 32 Kaj vi konos la veron, kaj la vero liberigos vin” (Johano 8:31-32). Koni la veron pri la evangelio de la Regno de Dio liberigas nin de la kaptiteco en la falsaj espero de ĉi tiu mondo. Ni povas kuraĝe subteni planon, kiu funkcias—la planon de Dio! Satano trompis la tutan mondon (Apokalipso 12:9), kaj la Regno de Dio estas la vera solvo. Ni devas stari por kaj defendi la veron (vidu Johano 18:37).

La evangelia mesaĝo estas pli ol nur persona savo. La bona novaĵo pri la Regno de Dio devus transformi iun en ĉi tiu epoko:

² Kaj ne konformiĝu al ĉi tiu mondo, sed transformiĝu per la renovigo de via menso, por ke vi povu provi kio estas tiu bona, akceptebla kaj perfekta volo de Dio. (Romanoj 12:2)

Veraj kristanoj transformiĝas por servi al Dio kaj al aliaj:

²² Sklavoj, obeu en ĉio viajn sinjorojn laŭ la karno, ne per okuloservado kiel homplaĉantoj, sed en sincera koro, timante Dion. ²³ Kaj kion ajn vi faras, faru tion de la koro, kiel al la Sinjoro kaj ne al homoj, ²⁴ sciante, ke de la Sinjoro vi ricevos la rekompencan de la heredaĵo; ĉar vi servas al la Sinjoro Kristo. (Kolosanoj 3:22-24)

²⁸ Tial, ĉar ni ricevas regnon, kiu ne povas esti skuata, ni havu gracon, per kiu ni povas servi al Dio akcepteble kun reverenco kaj dia timo. (Hebreoj 12:28)

Veraj kristanoj vivas alimaniere ol la mondo. Ni akceptas la normojn de Dio super tiuj de la mondo pri kio estas ĝusta kaj malĝusta. La justuloj vivas per fido (Hebreoj 10:38), ĉar necesas fido por vivi la vojon de Dio en ĉi tiu epoko. Kristanoj estis konsiderataj tiel malsamaj de la mondo, en kiu ili vivis, ke ilia vivmaniero estis nomata “la Vojo” en la Nova Testamento (Agoj

9:2; 19:9; 24:14,22). La mondo vivas egoisme, trompita sub la regado de Satano, en tio, kio estas nomata “la vojo de Kain” (Judas 11).

La evangelio de la Regno de Dio estas mesaĝo de justeco, ĝojo kaj paco (Romanoj 14:17). La profeta vorto, ĝuste komprenita, estas konsola (vidu 1 Korintanoj 14:3; 1 Tesalonikanoj 4:18), precipe dum ni vidas la mondon disfali (vidu Luko 21:8-36). La vera kristana vivmaniero kondukas al spirita abundo kaj fizikaj benoj (Marko 10:29-30). Tio estas parte kial tiuj, kiuj vivas ĝin, komprenas, ke la mondo bezonas la Regnon de Dio. Kristanoj estas ambasadoroj de la Regno de Dio.

Kristanoj metas nian esperon en la spiritan, ne en la fizikan, kvankam ni vivas en fizika mondo (Romanoj 8:5-8). Ni havas la “esperon de la evangelio” (Kolosanoj 1:23). Tio estas io, kion fruaj kristanoj komprenis, kion multaj, kiuj hodiaŭ konfesas Jesuon, ne vere komprenas.

6. Greko-romiaj eklezioj instruas, ke la Regno gravas, sed...

La greko-romiaj eklezioj kredas, ke ili instruas aspektojn de la Regno de Dio, sed havas malfacilaĵojn por vere kompreni, kio ĝi efektive estas. Ekzemple, *La Katolika Enciklopedio* instruas jenon pri la regno:

La Kristo ... Ĉe ĉiu etapo de Lia instruado, la alveno de ĉi tiu regno, ĝiaj diversaj aspektoj, ĝia preciza signifo, la maniero, en kiu ĝi estas atingenda, formas la bazon de Liaj paroladoj, tiel ke Lia instruado estas nomata “la evangelio de la regno” ... ili komencis paroli pri la Eklezio kiel “la regno de Dio”; vidu Kol. I, 13; 1 Tes. ii, 12; Apok. I, 6, 9; v, 10, ktp. ... ĝi signifas la Eklezion kiel tiun dian institucion ... (Pope H. Kingdom of God. The Catholic Encyclopedia, Volume VIII. 1910)

Kvankam la supra menciis “Kol. I, 13; 1 Tes. ii, 12; Apok. I, 6, 9; v, 10,” se vi rigardas ilin, vi trovos, ke neniuj el tiuj versoj diras ion pri la **Eklezio** kiel la Regno de Dio. Ili instruas, ke kredantoj estos parto de la Regno de Dio, aŭ ke ĝi estas la regno de Jesuo. La Biblio avertas, ke multaj ŝanĝus la evangelion aŭ turnus sin al alia, nevera (Galatoj 1:3-9). Bedaŭrinde, diversaj homoj faris tion.

Jesuo instruis: “Mi estas la vojo, la vero kaj la vivo. Neniu venas al la Patro krom per Mi” (Johano 14:6). Petro instruis: “Kaj en neniuj aliaj estas savo, ĉar ne estas alia nomo sub la ĉielo donita inter homoj, per kiu ni devas esti savitaj” (Agoj 4:12). Petro diris al la judoj, ke ĉiuj devas havi la fidon pentiĝi kaj akcepti Jesuon por esti savitaj (Agoj 2:38).

Kontraste, la forpasinta Papo Francisko instruis, ke ateistoj, sen Jesuo, povas esti savitaj per bonaj faroj! Li ankaŭ instruas, ke judoj povas esti savitaj sen akcepti Jesuon! Krome, li kaj kelkaj greko-romianoj ankaŭ ŝajnas konsideri, ke nebiblia versio de “Maria” estas ŝlosilo al la evangelio same kiel ŝlosilo al ekumena kaj interreligia unueco. Bedaŭrinde, ili kaj aliaj ne komprenas la gravecon de Jesuo NEK la veran Evangelion de la Regno de Dio. Multaj antaŭenigas falsajn evangeliojn.

Multaj volas iri laŭ vido kaj havi fidon en la mondo. La Nova Testamento instruas, ke kristanoj devas rigardi supren:

² Direktu vian menson al la aferoj supre, ne al la aferoj sur la tero. (Kolosanoj 3:2)

⁷ Ĉar ni iras per fido, ne per vido. (2 Korintanoj 5:7)

Tamen, Papo Pio la 11-a esence instruis iri laŭ la vido de sia eklezio:

... la Katolika Eklezio ... estas la regno de Kristo sur la tero. (Enciklika letero *Quas Primas* de Pio)

La retejo *CatholicBible101* asertas: “la Regno de Dio estis establita sur la tero de Jesuo Kristo en la jaro 33 p.K., en la formo de Lia Eklezio, gvidata de Petro ... la Katolika Eklezio.” Tamen la milenia Regno de Dio ne estas ĉi tie, nek ĝi estas la Eklezio de Romo. Kiam ĝi venos, ĝi estos sur la tero. Kvankam la vera Eklezio de Dio havas la “ŝlosilojn de la regno” (Mateo 16:19), tiuj, kiuj asertas, ke eklezio estas la regno de Dio, “forprenis la ŝlosilon de scio” (Luko 11:52).

La Eklezio de Romo tiel forte kontraŭstaras al baldaŭ venonta tera milenia Regno de Dio, ke ĝi estas esence la sola “doktrino de Antikristo” listigita en la oficiala *Katekismo de la Katolika Eklezio*:

676 La trompo de la Antikristo jam komencas formiĝi en la mondo ĉiufoje, kiam oni pretendas realigi ene de la historio tiun mesian esperon, kiu povas esti realigita nur preter la historio per la eskatologia juĝo. La Eklezio malakceptis eĉ modifitajn formojn de ĉi tiu falsigo de la venonta regno sub la nomo de milenismo ... (Katekismo de la Katolika Eklezio. Imprimatur Potest +Joseph Cardinal Ratzinger. Doubleday, NY 1995, p. 194)

Bedaŭrinde, tiuj, kiuj konsentas kun tiu pozicio, havos gravajn problemojn kun la proklamado de la Evangelio de la Regno de Dio en la fino. Kelkaj faros terurajn paŝojn kontraŭ tiuj, kiuj ĝin proklamas (Daniel 7:25; 11:30-36). Sed vi eble pensas: ĉu ne ĉiuj, kiuj konfesas Jesuon kiel Sinjoron, estos en la regno? Ne, ili ne estos. Rigardu, kion diris Jesuo:

²¹ “Ne ĉiu, kiu diras al Mi: ‘Sinjoro, Sinjoro,’ eniros la regnon de la ĉielo, sed tiu, kiu faras la volon de Mia Patro en la ĉielo.” ²² Multaj diros al Mi en tiu tago: ‘Sinjoro, Sinjoro, ĉu ni ne profetis en Via nomo, elpelis demonojn en Via nomo kaj faris multajn miraklojn en Via nomo?’ ²³ Kaj tiam Mi deklaras al ili: ‘Mi neniam konis vin; foriru de Mi, ho vi, kiuj praktikas malleĝecon!’ (Mateo 7:21-23)

La apostolo Paŭlo rimarkis, ke la “mistero de malleĝeco” jam “agadis” (2 Tesalonikanoj 2:7) en lia tempo. Ĉi tiu malleĝeco ankaŭ rilatas al io, kontraŭ kio la Biblio avertas en la finaj tempoj, nomata “Mistero, Babelo la Granda” (Apokalipso 17:3-5).

La “mistero de malleĝeco” rilatas al konfesantaj kristanoj, kiuj kredas, ke ili ne bezonas strebi observi la leĝon de la Dek Ordonoj de Dio ktp., kaj/aŭ ke ekzistas tiom da akcepteblaj esceptoj, kaj/aŭ ke ekzistas akceptebla formo de penitenco por rompi la leĝon de Dio; tiel, dum ili pensas, ke ili havas formon de la leĝo de Dio, ili ne observas formon de kristanismo, kiun Jesuo aŭ Liaj apostoloj rekonas kiel legitiman.

Multaj, kiuj asertas kristanismon, similas al la fariseoj, kiuj malobeis la ordonojn de Dio, sed asertis, ke iliaj tradicioj igis tion akceptebla—Jesuo denunciis tiun aliron (Mateo 15:3-9)! Ankaŭ Jesaja avertis, ke homoj, kiuj asertas esti de Dio, ribelos kontraŭ Lia leĝo (Jesaja 30:9). Bedaŭrinde, ĉi tiu malleĝa ribelo estas io, kion ni vidas ĝis hodiaŭ.

Alia “mistero” ŝajnas esti, ke la Eklezio de Romo ŝajnas kredi, ke ĝiaj militemaj ekumenaj kaj interreligiaj agendoj kondukos al paco kaj nebiblia versio de la Regno de Dio sur la tero. La Skribaĵo avertas kontraŭ venonta ekumena unueco, pri kiu ĝi instruas, ke ĝi dum kelkaj jaroj sukcesos (noto: la *Nova Jerusalema Biblio*, traduko aprobita de la romkatolikoj, estas montrata):

⁴ Ili prosternis sin antaŭ la drako, ĉar li donis al la bestio sian aŭtoritaton; kaj ili prosternis sin antaŭ la bestio, dirante: ‘Kiu povas kompari sin kun la bestio? Kiu povas batali kontraŭ ĝi?’ ⁵ Al la bestio estis permesite elbuŝigi siajn fanfaronadojn kaj blasfemojn kaj esti aktiva dum kvardek du monatoj; ⁶ kaj ĝi elbuŝigis siajn blasfemojn kontraŭ Dio, kontraŭ Lia nomo, Lia ĉiela tabernaklo kaj ĉiuj, kiuj

estas ŝirmitaj tie. ⁷ Estis permesite al ĝi militi kontraŭ la sanktuloj kaj venki ilin, kaj donita al ĝi potenco super ĉiu gento, popolo, lingvo kaj nacio; ⁸ kaj ĉiuj homoj de la mondo adoras ĝin, tio estas ĉiu, kies nomo ne estis skribita de la fondiĝo de la mondo en la libro de la vivo de la oferita Ŝafido. ⁹ Kiu povas aŭdi, aŭskultu: ¹⁰ Tiuj por kaptiteco al kaptiteco; tiuj por morto per glavo al morto per glavo. Tial la sanktuloj devas havi persistemon kaj fidon. (Apokalipso 13:4-10, NJB)

La Biblio avertas kontraŭ la finepoka Babela unueco:

¹ Unu el la sep anĝeloj, kiuj havis la sep bovlojn, venis por paroli kun mi, kaj diris: 'Venu ĉi tien, kaj mi montros al vi la punon de la granda malĉastulino, kiu sidas sur la trono apud abundaj akvoj, ² kun kiu ĉiuj reĝoj de la tero malĉastis, kaj kiu ebriigis ĉiujn loĝantojn de la mondo per la vino de sia adultado.' ³ Li min kunportis spirite en dezerton, kaj tie mi vidis virinon sidantan sur skarlata bestio, kiu havis sep kapojn kaj dek kornojn, kaj havis blasfemajn titolojn skribitajn ĉie sur ĝi. ⁴ La virino estis vestita per purpuro kaj skarlato, kaj brilis per oro kaj juvelo kaj perloj, kaj ŝi tenis oran vinkalikon plenan de la abomeninda malpureco de sia malĉasteco; ⁵ **sur ŝia frunto estis skribita nomo, kaŝita nomo: 'Babelo la Granda, la patrino de ĉiuj malĉastulinoj kaj de ĉiuj malpuraj praktikoj sur la tero.'** ⁶ Mi vidis, ke ŝi ebriiĝis, ebriiĝis per la sango de la sanktuloj, kaj la sango de la martiroj de Jesuo; kaj kiam mi vidis ŝin, mi estis tute mirigita. (Apokalipso 17:1-6, NJB)

⁹ 'Ĉi tio postulas saĝon. La **sep kapoj estas la sep montetoj**, sur kiuj la virino sidas . . . ¹⁸ La virino, kiun vi vidis, estas **la granda urbo**, kiu havas aŭtoritaton super ĉiuj reĝoj de la tero.' (Apokalipso 17:9,18, NJB)

¹ Post tio mi vidis alian anĝelon malsuprenirantan el la ĉielo, kun granda aŭtoritato donita al li; la tero lumis per lia gloro. ² Per laŭta voĉo li kredis: 'Babelo falis, **Babelo la Granda** falis, kaj fariĝis loko de demonoj kaj loĝejo por ĉiu malpura spirito kaj por ĉiu malpura, abomeninda birdo. ³ Ĉiuj nacioj trinkis profunde el la vino de ŝia malĉasteco; ĉiu reĝo de la tero malĉastis kun ŝi, kaj ĉiu negocisto

riĉiĝis per ŝia senbrideco.’⁴ Alia voĉo parolis el la ĉielo; mi aŭdis ĝin diri: **‘Eliru, mia popolo, for de ŝi, por ke vi ne partoprenu en ŝiaj krimoj kaj ne suferu la samajn plagojn.**’⁵ Ŝiaj pekoj atingis ĝis la ĉielo, kaj Dio memoras ŝiajn krimojn: traktu ŝin tiel, kiel ŝi traktis aliajn.⁶ Ŝi devas esti pagita duoble la sumon, kiun ŝi ekzigis. Ŝi havu duoble fortan kalikon de sia propra miksajo.⁷ Ĉiu el ŝiaj pompoj kaj orgioj estu egalita de turmento aŭ angoro. Mi sidas kiel reĝino, ŝi pensas; mi ne estas vidvino kaj neniam konos perdon.’⁸ Pro tio, en unu tago, la plagoj falos sur ŝin: malsano kaj funebro kaj malsato. Ŝi estos bruligita ĝis la grundo. La Sinjoro Dio, kiu kondamnis ŝin, estas potenca.’⁹ ‘Estos funebro kaj ploro por ŝi de la reĝoj de la tero, kiuj malĉastis kun ŝi kaj havis orgiojn kun ŝi. Ili vidas la fumon, dum ŝi bruliĝas, (Apokalipso 18:1-9, NJB)

En Zeĥarja, la Biblio avertas kontraŭ venonta Babelo kaj montras, ke taŭga unueco ne okazos ĝis post la reveno de Jesuo:

¹⁰ Atentu! Atentu! Forfuĝu el la lando de la nordo—diras la Eternulo—ĉar mi disĵetis vin al la kvar ventoj de la ĉielo—diras la Eternulo. ¹¹ Atentu! **Savu vin, ho Cion, kiu nun loĝas kun la filino de Babelo!**

¹² Ĉar la Eternulo de la Armeoj diras jene, ĉar la Gloro sendis

min, pri la nacioj, kiuj prirabis vin: ‘Kiu tuŝas vin, tuŝas la pupilon de Mia okulo. ¹³ Jen, mi svingos mian manon super ilin, kaj ili estos prirabitaj de tiuj, kiuj ilin sklavigis.’ Tiam vi scios, ke la Eternulo de la Armeoj min sendis! ¹⁴ Kantu, ĝoju, ho filino de Cion, ĉar jen mi venas loĝi inter vi—diras la Eternulo! ¹⁵ Kaj en tiu tago multaj nacioj konvertiĝos al la Eternulo. Jes, ili fariĝos Lia popolo, kaj ili loĝos inter vi. Tiam vi scios, ke la Eternulo de la Armeoj min sendis al vi!

¹⁶ La Eternulo posedos Judujon, Sian parton en la Sankta Lando, kaj denove elektos Jerusalemon. (Zeĥarja 2:10-16, NJB; noto: en la KJV/NKJV versioj la versoj estas listigitaj kiel Zeĥarja 2:6-12)

Dum kunlaboro en certaj aferoj povas esti bona, aspektoj de la ekumenaj kaj interreligiaj movadoj, kiujn antaŭenigas la Unuiĝintaj Nacioj, la Vatikano, multaj protestantoj kaj gvidantoj de la orient-ortodoksaj, estas

klare kondamnitaj de la Biblio kaj ne devus esti instigataj. Jesuo avertis pri tiuj, kiuj asertas sekvi Lin kaj kiuj “trompos multajn” (Mateo 24:4-5). Multe da ekumenismo rilatas al la malfermo de la unua sigelo de Apokalipso 6:1-2, ankaŭ konata kiel la “blanka kavaliro” de Apokalipso (kiu NE estas Jesuo) kaj la malĉastulino de Apokalipso 17.

Kiel Zeĥarja, la apostolo Paŭlo ankaŭ instruis, ke vera unueco de la kredo ne okazos ĝis post la reveno de Jesuo:

¹³ ĝis ni ĉiuj atingos unuecon en la fido kaj la scio pri la Filo de Dio kaj formos la perfektan Homon, plene maturan kun la pleneco de Kristo mem. (Efesanoj 4:13, NJB)

Tiuj, kiuj kredas, ke ĉi tiu unueco venas antaŭ la reveno de Jesuo, eraras. Fakte, kiam Jesuo revenos, Li devos detrui la unuecon de la nacioj, kiuj kunvenos kontraŭ Li:

^{11:15} Tiam la sepa anĝelo sonigis sian trumpeton, kaj en la ĉielo estis aŭditaj voĉoj krientaj: ‘La regno de la mondo fariĝis la regno de nia Sinjoro kaj de Lia Kristo, kaj Li regos eterne kaj eterne.’ ¹⁶ La dudek kvar maljunuloj, sidantaj sur siaj tronoj antaŭ Dio, falis sur siajn vizaĝojn kaj adorklinis Dion ¹⁷ per tiuj vortoj: ‘Ni dankas Vin, ho Sinjoro Dio, Ĉiopotenca, Kiu estas, Kiu estis, pro tio, ke Vi prenis Vian grandan potencon kaj komencis Vian regadon. ¹⁸ La nacioj koleris, kaj nun venis la tempo por Via repago, kaj por ke la mortintoj estu juĝitaj, kaj por ke Viaj servantoj, la profetoj, la sanktuloj kaj tiuj, kiuj timas Vian nomon, malgrandaj kaj grandaj egale, estu rekompencitaj. Venis la tempo ekstermi tiujn, kiuj ekstermas la teron.’ (Apokalipso 11:15-18, NJB)

^{19:6} Kaj mi aŭdis kvazaŭ la voĉojn de granda homamaso, kiel la sonon de la oceano aŭ la grandan bruon de tondro, respondantajn: ‘Aleluja! La regado de la Sinjoro nia Dio, la Ĉiopotenca, komenciĝis; ... ¹⁹ Tiam mi vidis la bestion, kun ĉiuj reĝoj de la tero kaj iliaj armeoj, kunvenintajn por batali kontraŭ la Kavaliro kaj Lia armeo. ²⁰ Sed la bestio estis kaptita, kune kun la falsa profeto, kiu faris miraklojn en la nomo de la bestio kaj per ili trompis tiujn, kiuj akceptis la markon de la bestio kaj adorklinis ĝian statuon. Tiuj du

estis ĵetitaj vivaj en la lagon de fajro, brulantan per sulfuro. ²¹ Ĉiuj ceteraj estis mortigitaj per la glavo de la Kavaliro, kiu eliris el Lia buŝo, kaj ĉiuj birdoj satiĝis per iliaj karnoj ... ^{20:4} Tiam mi vidis tronojn, sur kiuj ili sidiĝis, kaj al ili estis donita la potenco juĝi. Mi vidis la animojn de ĉiuj, kiuj estis senkapigitaj pro atesto pri Jesuo kaj pro predikado de la vorto de Dio, kaj tiuj, kiuj rifuzis adorklini la bestion aŭ ĝian statuon kaj ne akceptis la markon sur siaj frontoj aŭ manoj; ili revivis kaj regis kun Kristo dum mil jaroj. (Apokalipso 19:6,19-21; 20:4, NJB)

Rimarku, ke Jesuo devos detrui la militarojn de la mondo, unuigitajn kontraŭ Li. Tiam Li kaj la sanktuloj de la unua resurekto regos. Tio estas kiam estos taŭga unueco de la fido. Bedaŭrinde, multaj aŭskultos falsajn ministrojn, kiuj ŝajnas bonaj, sed ne estas, kiel avertis la apostolo Paŭlo (2 Korintanoj 11:14-15). Se pli multaj vere komprenus la Biblion kaj la evangelion de la Regno de Dio, malpli da homoj batalus kontraŭ Jesuo ĉe Lia reveno.

7. Kial la Regno de Dio?

Kvankam la homoj ŝatas pensi, ke ni estas tiel saĝaj, estas limoj al nia kompreno, tamen la “komprenado de Dio estas senfina” (Psalm 147:5).

Tial necesos la interveno de Dio por ripari ĉi tiun planedon.

Dum multaj kredas je Dio, la plimulto de homoj ne volas fari tion, kion Li diras, kaj vivi kiel Li vere direktas. Rigardu la jenon:

⁸ Li montris al vi, ho homo, kio estas bona; kaj kion la Eternulo postulas de vi, krom fari justecon, ami kompaton, kaj humile iri kun via Dio? (Miĥa 6:8)

Humile iri kun Dio estas io, kion la homaro vere ne estis preta fari. De la tempo de Adamo kaj Eva (Genezo 3:1-6), homoj elektis fidi sin mem kaj siajn prioritatojn super tiuj de Dio, malgraŭ Liaj ordonoj (Eliro 20:3-17).

La Libro de Proverboj instruas:

⁵ Fidu la Eternulon per via tuta koro, kaj ne apogu vin sur via propra prudento; ⁶ en ĉiuj viaj vojoj rekonu Lin, kaj Li direktos viajn paŝojn.

⁷ Ne estu saĝa en viaj propraj okuloj; timu la Eternulon kaj forturnu vin de malbono. (Proverboj 3:5-7)

Tamen, plimulto de homoj ne vere fidos je Dio per sia tuta koro aŭ atentos, ke Li direktu iliajn paŝojn. Multaj diras, ke ili faros tion, kion Dio volas, sed ne faras ĝin. La homaro estis trompita de Satano (Apokalipso 12:9) kaj falis en la dezirojn de la mondo kaj en la “fiereco de la vivo” (1 Johano 2:16).

Tial multaj elpensis siajn proprajn religiajn tradiciojn kaj sekularajn registarojn, ĉar ili pensas, ke ili scias plej bone. Tamen, ili ne scias (vidu Jeremia 10:23), nek plimulto vere penteos.

Tial la homaro bezonas la Regnon de Dio (vidu Mateo 24:21-22).

Konsideru la Beatitudojn

Unu el la plej konataj serioj de deklaroj, kiujn Jesuo donis, estis la beatitudoj, kiujn Li donis en Sia *Prediko sur la Monto*.

Rigardu kelkajn el tio, kion Li diris:

³ “Feliĉaj estas la malriĉaj en spirito, ĉar al ili apartenas la regno de la ĉielo. ⁴ Feliĉaj estas tiuj, kiuj funebras, ĉar ili estos konsolitaj. ⁵ Feliĉaj estas la mildaj, ĉar ili heredos la teron. ⁶ Feliĉaj estas tiuj, kiuj malsatas kaj soifas justecon, ĉar ili estos satigitaj. ⁷ Feliĉaj estas la kompatemaj, ĉar ili ricevos kompaton. ⁸ Feliĉaj estas la puraj de koro, ĉar ili vidos Dion. ⁹ Feliĉaj estas la pacigantoj, ĉar ili estos nomataj filoj de Dio. ¹⁰ Feliĉaj estas tiuj, kiuj estas persekutataj pro justeco, ĉar al ili apartenas la regno de la ĉielo. (Mateo 5:3-10)

En la Regno de Dio (vidu Marko 4:30-31), ofte nomata de Mateo la Regno de la ĉielo (vidu Mateo 13:31), plenumiĝos tiuj benitaj promesoj. En la Regno de Dio plenumiĝos la promeso, ke la mildaj heredos la teron kaj la puraj vidos Dion. Atendu la bonan novaĵon pri la benoj en la Regno de Dio!

La Vojoj de Dio Estas Ĝustaj

La vero estas, ke Dio estas amo (1 Johano 4:8,16), kaj Dio NE estas egoisma. La leĝoj de Dio montras amon al Dio kaj amon al nia proksimulo (Marko 12:29-31; Jakobo 2:8-11). La vojoj de la mondo estas egoismaj kaj finiĝas en morto (Romanoj 8:6).

Rimarku, ke la Biblio montras, ke veraj kristanoj observas la ordonojn:

¹ Ĉiu, kiu kredas, ke Jesuo estas la Kristo, naskiĝis el Dio, kaj ĉiu, kiu amas Lin, kiu naskis, amas ankaŭ tiun, kiu naskiĝis el Li. ² Per tio ni scias, ke ni amas la infanojn de Dio, kiam ni amas Dion kaj observas Liajn ordonojn. ³ Ĉar tio estas la amo al Dio, ke ni observu Liajn ordonojn; kaj Liaj ordonoj ne estas pezaj. (1 Johano 5:1-3)

Ĉiuj “ordonoj de Dio estas justeco” (Psalm 119:172). Liaj vojoj estas puraj (Tito 1:15). Bedaŭrinde, multaj akceptis diversajn formojn de “malleĝeco” kaj ne rimarkas, ke Jesuo NE venis por detrui la leĝon aŭ la profetojn, sed por plenumi ilin (Mateo 5:17), klarigante ilian veran signifon kaj vastigante ilin preter tio, kion multaj pensis (ekz. Mateo 5:21-28). Jesuo instruis, ke “kiu faros kaj instruos ilin, tiu estos nomata granda en la regno de la ĉielo” (Mateo 5:19) (la esprimoj “Regno de Dio” kaj “regno de la ĉielo” estas interŝangeblaj).

La Biblio instruas, ke fido sen faroj estas morta (Jakobo 2:17). Multaj asertas sekvi Jesuon, sed ne vere kredos Liajn instruojn (Mateo 7:21-23) kaj ne imitos Lin, kiel ili devus (vidu 1 Korintanoj 11:1). “Peko estas malobeo al la leĝo” (1 Johano 3:4, KJV), kaj ĉiuj pekis (Romanoj 3:23). Tamen, la Biblio montras, ke kompato triumfos super juĝo (Jakobo 2:13), ĉar Dio vere havas planon por ĉiuj (vidu Luko 3:6).

Homaj solvoj, apartaj de la vojoj de Dio, ne funkcias. En la milenia regno Jesuo regos per “fera vergo” (Apokalipso 19:15), kaj bono regos, ĉar homoj vivos laŭ la vojo de Dio. **ĈIUJ problemoj de la mondo ekzistas, ĉar la societoj de ĉi tiu mondo rifuzas obei al Dio kaj al Lia leĝo.** La historio montras, ke la homaro ne kapablas solvi la problemojn de la socio:

⁶ Ĉar la karna sinteno estas morto, sed la spirita sinteno estas vivo kaj paco. ⁷ Ĉar la karna menso estas malamikeco kontraŭ Dio; ĝi ne submetiĝas al la leĝo de Dio, nek ja povas. ⁸ Tial tiuj, kiuj estas en la karno, ne povas plaĉi al Dio. (Romanoj 8:6-8)

Kristanoj devas koncentriĝi pri la spirito, kaj post pento kaj baptito ili ricevas la Spiriton de Dio por tion fari en ĉi tiu epoko (Romanoj 8:9), malgraŭ niaj personaj malfortoj:

²⁶ Ĉar vi vidas vian vokiĝon, fratoj, ke ne multaj saĝaj laŭ la karno, ne multaj potencaj, ne multaj nobelaj estas vokitaj. ²⁷ Sed Dio elektis la stultajn aferojn de la mondo, por hontigigi la saĝulojn; kaj Dio elektis la malfortajn aferojn de la mondo, por honti tiujn, kiuj estas potencaj; ²⁸ kaj la malaltajn aferojn de la mondo kaj la malestimatajn Dio elektis, kaj la aferojn, kiuj ne estas, por nuligi la aferojn, kiuj estas, ²⁹ por ke neniu karno glori antaŭ Lia vizaĝo. ³⁰ Sed el Li vi estas en Kristo Jesuo, kiu fariĝis por ni saĝo el Dio—kaj justeco kaj sanktigo kaj elaçeto— ³¹ por ke, kiel estas skribite: “Kiu glorias, glori en la Sinjoro.” (1 Korintanoj 1:26-31)

Kristanoj devas gloriĝi en la plano de Dio! Ni nun iras per fido (2 Korintanoj 5:7), rigardante supren (Kolosanoj 3:2) per fido (Hebreoj 11:6). Ni estos benitaj pro observado de la ordonoj de Dio (Apokalipso 22:14).

Kial la Evangelio de la Regno de Dio?

Protestantoj emas senti, ke post kiam ili akceptis Jesuon kiel savanton, ili serĉis la Regnon de Dio. Romkatolikoj kredas, ke tiuj, kiuj estis baptitaj, eĉ kiel infanoj, eniris ilian eklezion kiel la regno. Romkatolikoj kaj orient-ortodoksuloj emas pensi, ke per sakramentoj ktp. ili serĉas la regnon de Dio. Dum kristanoj devas esti baptitaj, greko-romianoj kaj protestantoj emas serĉi en la mondo solvojn por la problemoj de la homaro. Ili emas havi teran fokuson (vidu Romanoj 8:6-8).

Serĉi unue la Regnon de Dio (Mateo 6:33) estas celo dum la tuta vivo por kristanoj. Celo ne serĉi solvojn en la mondo, sed ĉe Dio kaj Liaj vojoj. La bona novaĵo pri la Regno de Dio ŝanĝas nian vivon.

La Biblio diras, ke kristanoj regos kun Jesuo, sed ĉu vi komprenas, ke tio signifas, ke veraj kristanoj efektive regos super urboj? Jesuo instruis:

¹² “Certa nobelulo iris en malproksiman landon por ricevi por si regnon kaj reveni. ¹³ Kaj li alvokis dek el siaj servantoj, donis al ili dek minojn, kaj diris al ili: ‘Komerco, ĝis mi revenos.’ ¹⁴ Sed liaj civitanoj malamamis lin, kaj sendis delegacion post li, dirante: ‘Ni ne volas, ke ĉi tiu viro regu super ni.’

¹⁵ “Kaj tiel okazis, ke kiam li revenis, ricevinte la

regon, li tiam ordonis, ke ĉi tiuj servantoj, al kiuj li donis la monon, estu alvokitaj al li, por ke li sciu, kiom ĉiu gajnis per komerco. ¹⁶ Tiam venis la unua, dirante: ‘Sinjoro, via mino gajnis dek minojn.’

¹⁷ Kaj li diris al li: ‘Bone, bona servanto; ĉar vi estis fidela en tre malgranda afero, vi havu aŭtoritaton super dek urboj.’ ¹⁸ Kaj la dua venis, dirante: ‘Sinjoro, via mino gajnis kvin minojn.’ ¹⁹ Simile li diris al li: ‘Vi ankaŭ estu super kvin urboj.’ (Luko 19:12-19)

Estu fidela en la malmulto, kiun vi nun havas. Kristanoj havos la ŝancon regi super realaj urboj, en reala regno. Jesuo ankaŭ diris: “Mia rekompenco estas kun Mi, por doni al ĉiu laŭ lia laboro” (Apokalipso 22:12). Dio havas planon (Ijob 14:15) kaj lokon (Johano 14:2) por tiuj, kiuj vere respondos al Li (Johano 6:44; Apokalipso 17:14). La Regno de Dio estas reala, kaj vi povas esti parto de ĝi!

Komence de 2016, la revuo *Science* havis artikolon titolitan “La potenco de homamasoj”, kiu indikis, ke artefarita inteligenteco kaj homamasfontado povus solvi la “malbonajn problemojn” de la homaro. Tamen, la artikolo malsukcesis kompreni, kio estas malbono, des pli kiel ĝin solvi. La posta alveno de programoj de artefarita inteligenteco certe ne solvis la problemojn de la mondo.

Kunlaboro, apartigita de la vojoj de Dio, same malsukcesos en la 21-a jarcento kiel post la Granda Diluvo, kiam la homaro kunlaboris por konstrui la malsukcesintan Turon de Babel (Genezo 11:1-9).

Problemoj en la mondo, en lokoj kiel la Proksima Oriento (malgraŭ atenditaj tempaj gajnoj, ekz. Daniel 9:27a; 1 Tesalonikanoj 5:3), ne estos solvitaj de homoj—ni bezonas la pacon de la Regno de Dio (Romanoj 14:17).

La problemoj de internacia terorismo, malgraŭ atenditaj gajnoj, ne estos solvitaj (vidu Ezekiel 21:12) de la trompitoj en la Unuiĝintaj Nacioj (vidu Apokalipso 12:9)—ni bezonas la ĝojon kaj konsolon de la Regno de Dio.

La problemoj de la medio NE estos solvitaj per internacia kunlaboro, ĉar la nacioj de la mondo helpas detruai la teron (Apokalipso 11:18), sed ili estos solvitaj de la Regno de Dio.

Problemoj pri seksa malmoraleco, aborto kaj vendo de homaj korpopartoj ne estos solvitaj de Usono (vidu Apokalipso 18:13), sed de la Regno de Dio.

La masiva ŝuldo, kiun Usono, Britio kaj multaj aliaj nacioj havas, ne estos solvita per internacia mediacio, sed finfine (post detruo laŭ Habakuk 2:6-8) de la Regno de Dio.

Ignoro kaj misedukado ne estos solvitaj de la Unuiĝintaj Nacioj—ni bezonas la Regnon de Dio. Religia konflikto ne estos vere solvita de iu ajn ekumena-interreligia movado, kiu konsentas pri savo krom la vera Jesuo de la Biblio. Peko estas LA PROBLEMO en la mondo, kaj por tio ni bezonas la oferon de Jesuo kaj Lian revenon en la Regno de Dio. Moderna medicina scienco ne havas ĉiujn respondojn pri homa sano—ni bezonas la Regnon de Dio.

Problemoj pri malsato ne estos solvitaj per genetike modifitaj organismoj, kiuj metas partojn de la mondo en riskon de malsatego pro eventualaj masivaj rikoltfiaskoj—ni bezonas la Regnon de Dio.

La masiva malriĉeco en partoj de Afriko, Azio kaj aliloke, kvankam tiuj partoj dum iom da tempo profitos de la finepoka ‘Babelo’ (vidu Apokalipso 18:1-19), ne solvos la problemon de malriĉeco—ni bezonas la Regnon de Dio. La ideo, ke krom Jesuo la homaro povas alporti utopion en ĉi tiu ‘nuna malbona epoko’, estas falsa evangelio (Galatoj 1:3-10). Ni bezonas la Regnon de Dio.

La milenia fazo de la Regno de Dio estas literala regno, kiu estos establita sur la tero. Ĝi baziĝos sur la amaj leĝoj de Dio kaj sur plena Dio kiel gvidanto. La sanktuloj regos kun Kristo dum mil jaroj (Apokalipso 5:10; 20:4-6). Ĉi tiu regno inkluzivos tiujn, kiuj vere estas en la Eklezio de Dio, sed neniu skribaĵo deklaras, ke la Regno de Dio estas efektive la Eklezio (romkatolika aŭ alia). La Eklezio de Romo kontraŭstaris la milenian instruon, kaj poste ĝi pli potence kontraŭstaros la evangelian mesaĝon de la Biblio, dum ni alproksimiĝas al la fino. Ĉi tio verŝajne ricevos signifan amaskomunikilan priraportadon, kio eble helpos plenumi Mateo 24:14.

En sia fina fazo, la Regno de Dio inkludos la “Novan Jerusalemon, malsuprenirantan el la ĉielo de Dio” (Apokalipso 21:2), kaj ĝia kreskado ne havos finon. Ne estos plu maljusteco, ne plu malĝojo, kaj ne plu morto.

Predikado kaj komprenado de la evangelio de la Regno de Dio estas grava temo de la Biblio. La Malnovtestamentaj verkistoj instruis pri ĝi. Jesuo, Paŭlo kaj Johano instruis pri ĝi. La plej malnova “kristana” prediko, kiu pluvivis ekster la Nova Testamento, instruis pri ĝi. Fruaj kristanaj gvidantoj de la dua jarcento, kiel Polikarpo kaj Melito, instruis pri ĝi. Ni en la *Continuing Church of God* instruas pri ĝi hodiaŭ. Rememoru, ke la Regno de Dio estas la unua temo, pri kiu la Biblio montras, ke Jesuo predikis (Marko 1:14-15). Ĝi estis ankaŭ tio, pri kio Li predikis post Sia resurekto (Agoj 1:3)—kaj estas io, kion kristanoj devas serĉi unue (Mateo 6:33).

La evangelio ne temas nur pri la vivo kaj morto de Jesuo. La emfazo de la evangelio, kiun instruis Jesuo kaj Liaj sekvantoj, estis la venonta Regno de

Dio. La evangelio de la regno inkludas savon per Kristo, sed ankaŭ inkludas instruon pri la fino de la homaj registaroj (Apokalipso 11:15).

Rememoru, ke Jesuo instruis, ke la fino ne venos ĝis post kiam la evangelio de la regno estos predikita al la mondo kiel atesto al ĉiuj nacioj (Mateo 24:14). Kaj tiu predikado okazas nun. Ĉu vi ŝatus esti parto de la subteno de tiu fina, finepoka laboro?

La bona novaĵo estas, ke **la Regno de Dio estas la solvo al la problemoj, kiujn alfrontas la homaro**. Tamen, plimulto NE volas subteni ĝin, nek aŭdi ĝin, nek kredi la veron pri ĝi. La Regno de Dio estas eterna (Mateo 6:13), dum “ĉi tiu mondo pasas” (1 Korintanoj 7:31).

Proklami la veran evangelion de la Regno de Dio estas io, pri kio ni en la *Continuing Church of God* serioze zorgas. Ni strebas instrui ĉion, kion instruas la Biblio (Mateo 28:19-20), inkluzive la Regnon de Dio (Mateo 24:14). Dum ni atendas tiun regnon, ni devas lerni kaj sekvi la vojojn de Dio kaj konsoli aliajn, kiuj volas kredi la veron.

Ĉu vi ne devus subteni la proklamadon de la venonta Regno de Dio? Ĉu vi kredos la evangelion pri la Regno de Dio?

Continuing Church of God

La usona poŝta adreso de la ***Continuing Church of God*** estas P.O. Box 109, Grover Beach, California, 93483 USA; retejo www.ccoq.org.

Retejoj de la *Continuing Church of God* (CCOG)

CCOG.ASIA Ĉi tiu retejo temas pri Azio.

CCOG.IN Ĉi tiu retejo celas homojn de hinda deveno.

CCOG.EU Ĉi tiu retejo celas Eŭropon.

CCOG.NZ Ĉi tiu retejo celas Novzelandon kaj aliajn kun brit-devena fono.

CCOG.ORG Ĉi tio estas la ĉefa retejo de la *Continuing Church of God*. Ĝi servas homojn sur ĉiuj kontinentoj. Ĝi enhavas artikolojn, ligilojn kaj filmetojn.

CCOGCANADA.CA Ĉi tiu retejo celas homojn en Kanado.

CCOGAFRICA.ORG Ĉi tiu retejo celas homojn en Afriko.

CDLIDD.ES Ĉi tio estas la hispanlingva retejo de la *Continuing Church of God*.

PNIND.PH Ĉi tio estas la retejo de la *Continuing Church of God* en la Filipinoj. Ĝi havas informojn en la angla kaj en la tagaloga.

Retejoj pri Novaĵoj kaj Historio

COGWRITER.COM Ĉi tiu retejo estas grava proklamilo kaj havas novaĵojn, doktrinion, historiajn artikolojn, filmetojn kaj profetajn ĝisdatigojn.

CHURCHHISTORYBOOK.COM Ĉi tio estas facile memorebla retejo kun artikoloj kaj informoj pri eklezia historio.

BIBLENEWSPROPHECY.NET Ĉi tio estas anglingva interreta radioretejo, kiu kovras novaĵojn kaj bibliajn temojn. BNPI.NET havas plurajn lingvojn.

YouTube & BitChute Videokanaloj por Predikoj & Mallongaj Predikoj

BibleNewsProphecy-kanalo. CCOG-mallongaj predikvideoj.

CCOGAfrica-kanalo. CCOG-mesaĝoj en afrikaj lingvoj.

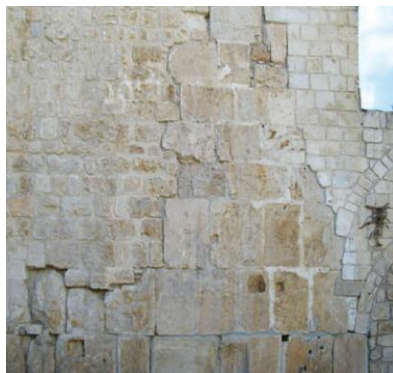
CCOG Animations-kanalo por instrui aspektojn de kristanaj kredoj.

CDLIDD Sermones-kanalo havas predikojn en la hispana lingvo.

ContinuingCOG-kanalo. Videoj de CCOG-predikoj.

La foto malsupre montras kelkajn el la malmultaj restantaj brikoj (kaj kelkajn poste aldonitajn) de konstruaĵo en Jerusalemo, foje konata kiel la Ĉenaklo, sed pli bone

priskribata kiel la Eklezio de Dio sur la Okcidenta Monteto de Jerusalemo (nune nomata Monto Cion):

Oni kredas, ke tio estis la loko de verŝajne la plej frua vera kristana eklezia konstruaĵo. Konstruaĵo, en kiu la 'evangelio de la Regno de Dio' de Jesuo estus predikita. Tio estis konstruaĵo en Jerusalemo, kiu instruis la Evangelion de la Regno de Dio.

Pro tio ni ankaŭ dankas Dion senĉese, ĉar ... vi, fratoj, fariĝis imitantoj de la eklezioj de Dio, kiuj en Judujo estas en Kristo Jesuo. (1 Tesalonikanoj 2:13-14)

Batalu zorge por la fido, kiu estis unufoje por ĉiam transdonita al la sanktuloj. (Judas 3)

Li (Jesuo) diris al ili: "Mi devas prediki la regnon de Dio ankaŭ al la aliaj urboj, ĉar por tio mi estis sendita." (Luko 4:43)

Sed serĉu la regnon de Dio, kaj ĉio ĉi estos aldonita al vi. Ne timu, ho malgranda ŝafaro, ĉar estas la bona plaĉo de via Patro doni al vi la regnon. (Luko 12:31-32)

Kaj ĉi tiu evangelio pri la regno estos predikita en la tuta mondo kiel atesto al ĉiuj nacioj, kaj tiam venos la fino. (Mateo 24:14)